

Lovforslag nr. L 95. Fremsat den 2. juni 1998 af skatteministeren (Ole Stavad)

Forslag

til

Lov om ændring af forskellige skattelove

(Ændringer som følge af lov om en kommunal og amtskommunal ejendomsværdiskat)

§ 1

I lov om påligningen af indkomstskat til staten (ligningsloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 819 af 3. november 1997, som ændret bl.a. ved lov nr. 119 af 20. februar 1998 og senest ved § 1 i lov nr. 133 af 25. februar 1998, foretages følgende ændringer:

1. § 12 A, stk. 1, affattes således:

»§ 12 A. I tilfælde, hvor en bolig, som ville være omfattet af ejendomsværdiskatteloven, såfremt ejeren selv benyttede boligen, stilles til rådighed for ejerens eller dennes ægtefælles forældre, stedforældre eller bedsteforældre, betales der ejendomsværdiskat svarende til, hvad der skulle være betalt i ejendomsværdiskat, såfremt ejeren selv beboede boligen. Til den skattepligtige indkomst medregnes kun den del af en eventuel lejebetaling, der overstiger 250 pct. af ejendomsværdiskatten. Det er en betingelse, at boligen, der stilles til rådighed, findes i tilknytning til en bolig, som den skattepligtige eller dennes ægtefælle bebor. Det er endvidere en betingelse, at en af forældrene, stedforældrene eller bedsteforældrene er førtidspensionist, efterlønsmodtager eller fyldt 67 år inden udgangen af indkomståret.«

2. I § 14, stk. 1, indsættes efter »skatter og afgifter« : », bortset fra ejendomsværdiskatter,«

3. § 14, stk. 2, 4. pkt., affattes således:

»Fradrag indrømmes tilsvarende ikke for ejendomme omfattet af ejendomsværdiskattelovens § 4, stk. 1, nr. 6-8, jf. nr. 9.«

4. § 15 A affattes således:

»§ 15 A. Ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst medregnes lejeværdien af bolig i egen ejendom efter statsskattelovens § 4, litra b, 2. pkt., jf. dog lov om en kommunal og amtskommunal ejendomsværdiskat.«

5. §§ 15 B-15 C, §§ 15 E-15 I og § 15 N ophæves.

6. §§ 15 J-15 K affattes således:

»§ 15 J. Ved opgørelse af den skattepligtige indkomst kan ejere af ejendomme som nævnt i ejendomsværdiskattelovens § 4, stk. 1, nr. 1-5, jf. nr. 9, der tjener til bolig for ejeren, alene foretage fradrag for renter af indestående prioriteter samt reservefonds- og administrationsbidrag til realkreditinstitutter. Øvrige udgifter vedrørende ejendommen kan ikke fradrages, jf. dog § 15 K.

Stk. 2. Stk. 1 gælder, uanset om den skattepligtige har udlejet sin bolig i ejendommen en del af indkomståret.

Stk. 3. Ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst kan ejere af en udlejningsejendom omfattet af ejendomsværdiskattelovens § 4, stk. 1, nr. 6-7, jf. nr. 9, bortset fra renter af indestående prioriteter samt reservefonds- og administrationsbidrag til realkreditinstitutter, ikke fradrage den efter 2. pkt. beregnede del af de til ejendommen knyttede udgifter, herunder afskrivninger på særlige installationer. Denne del beregnes som summen af de ved vurderingen fremkomne værdier af de af ejerne beboede lejligheder i ejendommen divideret med summen af samme værdi og den ved vurderingen fremkomne værdi af den øvrige del af ejendommen.

Stk. 4. Deltagere i et fællesskab som nævnt i ejendomsværdiskattelovens § 4, stk. 1, nr. 8, jf. nr. 9, kan bortset fra renter af indestående prioriteter samt reservefonds- og administrationsbidrag til realkreditinstitutter, ikke fradrage ejendommens udgifter, herunder afskrivninger på særlige installationer, hvis denne udelukkende tjener til bolig for deltagerne. Er en del af ejendommen udlejet, kan deltagerne ikke fradrage den efter 3. pkt. beregnede del af ejendommens udgifter, herunder afskrivninger på særlige installationer. Denne del beregnes som summen af de ved vurderingen fremkomne værdier af de af deltagerne beboede lejligheder i ejendommen divideret med summen af samme værdi og den ved vurderingen fremkomne værdi af den øvrige del af ejendommen.

§ 15 K. For bygninger, der er undergivet fredning i henhold til bygningsfredningsloven, kan der foretages fradrag for de faktiske driftsudgifter vedrørende ejendommen. 1. pkt. gælder ikke for fredede ejerlejligheder. For ejere af en udlejningsejendom omfattet af ejendomsværdiskattelovens § 4, stk. 1, nr. 6-8, jf. nr. 9, gælder dog § 15 J, stk. 3-4.

Stk. 2. For ejendomme som nævnt i ejendomsværdiskattelovens § 4, stk. 1, nr. 5, foretages fradrag for de faktiske driftsudgifter, der kan henføres til den del af ejendommen, der benyttes erhvervsmæssigt.«

7. §§ 15 O-15 P affattes således:

»**§ 15 O.** Ejere af en fritidsbolig, bortset fra sommerhus der efter tilladelse anvendes som helårsbolig, og som udlejes en del af året, kan fradrage 7.000 kr. i bruttolejeindtægten pr. fritidsbolig ved indkomstopgørelsen. Bundfradraget kan dog ikke overstige bruttolejeindtægten. Af den reducerede lejeindtægt kan endvidere fradrages 40 pct., som dækker samtlige udgifter m.v., der er forbundet med udlejningen, jf. stk. 2. Vælger ejeren at foretage fradrag efter 1.-3. pkt. medregnes ejendomsværdiskat efter ejendomsværdiskatteloven for hele indkomståret.

Stk. 2. Ejere, der ikke anvender stk. 1, kan fradrage faktiske udgifter afholdt til vedligeholdelse af indbo og inventar, foretage skattemæssige afskrivninger efter reglerne om delvis erhvervsmæssigt benyttede driftsmidler som nævnt i afskrivningslovens kapitel 2 samt fradrage ejendomsskatter efter § 14, stk. 3. Fradrag kan fore-

tages med så stor en del af henholdsvis den afholdte vedligeholdelsesudgift, det beregnede afskrivningsbeløb og de betalte ejendomsskatter, som svarer til den del af året, hvor udlejning har fundet sted. Herudover kan der foretages fradrag for udgifter, der er direkte forbundet med udlejningen. Det samlede fradragsbeløb efter dette stykke kan ikke overstige bruttolejeindtægten. Foretages fradrag efter 1.-4. pkt., kan ejeren ikke senere overgå til fradrag efter stk. 1.

§ 15 P. Lejere, der fremlejer en del af værelserne i egen lejet lejlighed til beboelse kan ved indkomstopgørelsen vælge kun at medregne den del af bruttolejeindtægten, der overstiger et bundfradrag på 2/3 af fremlejers egen årlige leje for hele lejligheden. Andelshavere i private andelsboligforeninger anses i denne forbindelse som lejere, og andelshaveres boligafgift anses som leje. Ejere, der udlejer en del af værelserne i en lejlighed i egen ejendom omfattet af ejendomsværdiskattelovens § 4, stk. 1, nr. 1-5, jf. nr. 9, til beboelse kan ved indkomstopgørelsen vælge kun at medregne den del af bruttolejeindtægten, der overstiger et bundfradrag på 1 1/3 pct. af ejendomsværdien, jf. § 4, stk. 2, i ejendomsværdiskatteloven. For ejendomme beliggende i udlandet m.v. udgør bundfradraget 1 1/3 pct. af handelsværdien, jf. § 4, stk. 3, i ejendomsværdiskatteloven. For fremlejere, andelshavere og ejere, der kun har lejet eller ejet lejligheden en del af indkomståret, beregnes der kun bundfradrag af denne del af den årlige leje eller ejendomsværdiskat. Bundfradraget dækker samtlige udgifter og afskrivninger, der ellers ville være fradragsberettigede i forbindelse med fremlejningen eller udlejningen. For ejere beregnes ejendomsværdiskat efter ejendomsværdiskatteloven for den udlejede del af boligen.

Stk. 2. Lejere, der fremlejer lejligheden en del af indkomståret til beboelse, kan ved indkomstopgørelsen vælge kun at medregne den del af bruttolejeindtægten, der overstiger et bundfradrag på 2/3 af fremlejers egen årlige leje. Andelshavere i private andelsboligforeninger anses i denne forbindelse som lejere, og andelshaveres boligafgift anses som leje. Ejere af helårsbolig, som er omfattet af ejendomsværdiskattelovens § 4, stk. 1, nr. 1-5, jf. nr. 9, der udlejer boligen en del af indkomståret til beboelse, kan ved indkomstopgørelsen vælge kun at medregne den del af bruttolejeindtægten, der overstiger et bundfra-

drag på 1 1/3 pct. af ejendomsværdien, jf. § 4, stk. 2, i ejendomsværdiskatteloven. Stk. 1, 4. pkt. finder dog tilsvarende anvendelse. For fremlejerne, andelshavere og ejere, der kun har lejet eller ejet lejligheden eller ejendommen en del af indkomståret, beregnes der kun bundfradrag af denne del af den årlige leje eller ejendomsværdiskat. Bundfradraget dækker samtlige udgifter og afskrivninger, der ellers ville være fradragsberettigede i forbindelse med fremlejningen eller udlejningen. For ejere beregnes ejendomsværdiskat efter ejendomsværdiskatteloven i udlejningsperioden.

Stk. 3. Lejere og ejere som nævnt i stk. 1-3, der ikke anvender bundfradragsreglen i stk. 1 eller 2, kan ved indkomstopgørelsen foretage fradrag for udgifter m.v. som nævnt i stk. 1, 6. pkt., og stk. 2, 6. pkt. Det samlede fradragsbeløb kan dog ikke overstige bruttolejeindtægten. Foretages fradraget efter 1. pkt., kan den pågældende lejer eller ejer ikke senere overgå til bundfradrag efter stk. 1 eller 2.«

§ 2

I lov om opkrævning af indkomstskat for personer m.v. (kildeskatteloven) jf. lovebekendtgørelse nr. 614 af 10. juli 1997, som ændret ved § 2 i lov nr. 888 af 3. december 1997, § 1 i lov nr. 976 af 17. december 1997, § 1 i lov nr. 977 af 17. december 1997, § 17 i lov nr. 1098 af 29. december 1997, § 3 i lov nr. 1104 af 29. december 1997 og § 1 i lov nr. 277 af 13. maj 1998, foretages følgende ændringer:

1. Lovens titel affattes således:

»Lov om opkrævning af indkomstskat samt kommunal og amtskommunal ejendomsværdiskat for personer m.v. (kildeskatt)«.

2. I § 40 og § 41, *stk. 1, 1. pkt.*, indsættes efter »kommunal og amtskommunal indkomstskat«: «, kommunal og amtskommunal ejendomsværdiskat«.

3. I § 48, *stk. 4, 2. pkt.*, indsættes efter »forventede indkomstforhold«: »og under hensyn til forventet skat efter lov om en kommunal og amtskommunal ejendomsværdiskat«.

4. I § 52, *stk. 1, 1. pkt.*, indsættes efter »forventede indkomstforhold«: »og forventet skat

efter lov om en kommunal og amtskommunal ejendomsværdiskat«.

5. I § 52, *stk. 1*, indsættes som 2. og 3. pkt.:

»Må det antages, at den skattepligtige skal svare skat efter lov om en kommunal og amtskommunal ejendomsværdiskat, fastsættes denne under hensyn til den forventede ejendomsværdiskat. Skatteministeren kan fastsætte nærmere regler herom.«

6. I § 52, *stk. 2, 1. pkt.*, § 53, *stk. 1, 1. pkt.* og § 53, *stk. 2, 1. pkt.*, indsættes efter »forventede indkomstforhold«: «mv.«.

7. I § 54 indsættes efter »indkomstgrundlaget«: »mv.«.

8. I § 61 indsættes som stk. 9 :

»*Stk. 9.* Af de skattebeløb, der opkræves eller inddrives for et indkomstår, dækkes indkomstskat forud for kommunal og amtskommunal ejendomsværdiskat.«

9. I § 64, *stk. 1*, ændres: »og amtskommunal indkomstskat« til: »amtskommunal indkomstskat samt kommunal og amtskommunal ejendomsværdiskat.«

10. I § 73, *stk. 1, 1. pkt.*, ændres »eller kirkelige afgifter« til: »kommunal og amtskommunal ejendomsværdiskat eller kirkelige afgifter«.

11. I § 73 C ændres »samt kirkelige afgifter« til: »kommunal og amtskommunal ejendomsværdiskat samt kirkelige afgifter«.

§ 3

I lov om beskatning ved dødsfald (dødsbo-skatteloven), jf. lov nr. 1221 af 27. december 1996, som ændret ved § 6 i lov nr. 440 af 10. juni 1997, foretages følgende ændringer:

1. § 40, *stk. 4*, affattes således:

»*Stk. 4.* I tilfælde omfattet af ejendomsværdiskattelovens § 1, stk. 3, kan modtageren i den skattepligtige indkomst fradrage den del af en eventuel faktisk betalt leje, der ikke overstiger 250 pct. af ejendomsværdiskatten. Hvis modtageren under skiftet bebor en ejendom, for hvilken afdøde er beskattet af lejeværdi efter reglen

i statsskattelovens § 4, litra b, 2. pkt., skal modtageren medregne lejeværdi af ejendommen i sin skattepligtige indkomst, idet modtageren stilles som en ejer.«

2. § 41, stk. 2, affattes således:

»Stk. 2. Anvendelsen af § 50 forudsætter tillige, at ægtefællen levede sammen med afdøde ved dødsfaldet.«

3. § 43, stk. 3, ophæves.

Stk. 4-5 bliver herefter til stk. 3-4.

4. § 61, stk. 1, ophæves.

Stk. 2 bliver herefter til stk. 1.

5. I § 87, stk. 4, og § 88, stk. 4, ændres: »§ 43, stk. 4« til: »§ 43, stk. 3«.

§ 4

I lov om indkomstskat for personer m.v. (personskatteloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 716 af 11. september 1997, som ændret ved § 11 i lov nr. 803 af 24. oktober 1997, § 5 i lov nr. 1081 af 29. december 1997, § 4 i lov nr. 1104 af 27. december 1997 og § 3 i lov nr. 133 af 25. februar 1998, foretages følgende ændring:

1. § 4, stk. 1, nr. 6, affattes således:

»6) overskud eller underskud af en- eller to-familiehuse m.v., fritidshuse, ejerlejligheder og lignende, som nævnt i ejendomsværdiskattelovens § 4, stk. 1, nr. 1-5, jf. nr. 9, samt overskud eller underskud af lejligheder i ejendomme som nævnt i ejendomsværdiskattelovens § 4, stk. 1, nr. 6-8,«.

§ 5

I lov om indkomstbeskatning af selvstændige erhvervsdrivende (virksomhedsskatteloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 67 af 25. januar 1997, som ændret ved § 4 i lov nr. 888 af 3. december 1997 og § 2 i lov nr. 976 af 17. december 1997, foretages følgende ændring:

1. § 1, stk. 3, 3. pkt., affattes således:

»Ejendomme som nævnt i ejendomsværdi-

skattelovens § 4, stk. 1, nr. 6-8, indgår i virksomheden med den del af ejendommen, der ikke tjener til bolig for ejere.«

§ 6

I konkursskatteloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 745 af 21. september 1997, som ændret ved § 5 i lov nr. 440 af 10. juni 1997 og § 3 i lov nr. 976 af 17. december 1997, foretages følgende ændringer:

1. I § 8, indsættes som nyt 3. pkt.:

»Tilsvarende gælder, hvis skyldneren får adgang til at benytte en bolig i en ejendom omfattet af ejendomsværdiskatteloven.«

2. § 11, stk. 4, 2. pkt. og § 13 E, stk. 4, 2. pkt., affattes således:

»Det gælder dog ikke lejeværdi af fast ejendom samt kommunal og amtskommunal ejendomsværdiskat.«

§ 7

I lov om skattemyndighedernes organisation og opgaver m.v. (skattestyrelsesloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 174 af 19. marts 1998, foretages følgende ændringer:

1. I § 2 indsættes som nr. 4:

»4) Skatteansættelse efter lov om en kommunal og amtskommunal ejendomsværdiskat.«

2. I § 12, stk. 1 og § 16, stk. 1, indsættes efter »indkomst«: »og ejendomsværdi«.

3. I § 22, stk. 1, ændres »om ansættelse af indkomst« til: », der er påkendt eller afvist af skatteenkævnets«.

4. I § 23, stk. 1, indsættes som nr. 4:

»4) Spørgsmål om skatteansættelse efter lov om en kommunal og amtskommunal ejendomsværdiskat.«

Nr. 4-6 bliver herefter nr. 5-7.

5. I § 24 indsættes som stk. 2:

»Stk. 2. Tilsvarende gælder skatteansættelse efter lov om en kommunal og amtskommunal ejendomsværdiskat.«

F. t. l. vedr. forskellige skattelove

6. I § 31, stk. 1, 1. pkt., ændres »når der foreligger en endelig administrativ afgørelse eller den endelige administrative instans har afvist at behandle sagen« til: »når afgørelsen er blevet prøvet eller afvist af den endelige administrative instans«.

7. I § 31, stk. 1, affattes 2. pkt., således:

»Dette er dog ikke til hinder for, at der efter tilsvarende principper som de, der efter retsplejelovens § 383 gælder for fremsættelse af nye anbringender under anke af borgerlige retssager til landsret, kan inddrages nye spørgsmål under retssagen.«

8. I § 31, stk. 3, 2. pkt., ændres »kan sagen« til: »kan afvisningen«.

§ 8

I skattekontrolloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 142 af 18. februar 1997, ændret senest ved § 4 i lov nr. 133 af 25. februar 1998, foretages følgende ændringer:

1. I § 1, stk. 1, 1. pkt., indsættes efter »negativ«: », og værdien af sin ejerbolig pr. 1. januar i indkomståret«.

2. Efter § 12 indsættes:

»§ 12 A. Anvendelsen i denne lov af udtrykket »skatteligning« dækker tillige ligning efter lov om en kommunal og amtskommunal ejendomsværdiskat.«

§ 9

I lov om vurdering af landets faste ejendomme (vurderingsloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 810 af 10. september 1996 som ændret ved lov nr.

1098 af 29. december 1997, foretages følgende ændringer:

1. I § 33 A, stk. 1, ændres »ligningslovens § 15 C, stk. 1 « til »ejendomsværdiskattelovens § 4, stk. 1, nr. 6 «.

2. I § 33 A, stk. 2, ændres »ligningslovens § 15 C, stk. 2 eller 4« til »ejendomsværdiskattelovens § 4, stk. 1, nr. 7-8«.

§ 10

Stk. 1. Loven træder i kraft dagen efter bekendtgørelse i Lovtidende.

Stk. 2. Lovens §§ 1-6, § 7, nr. 1-5, samt §§ 8 og 9 har virkning fra og med indkomståret 2000. § 7, nr. 6-8 har virkning for sagsanlæg, der foretages den 2. juni 1998 eller senere.

Stk. 3. Ophævelsen af ligningslovens § 15 N, som affattet ved § 1, nr. 5, har virkning fra og med indkomståret 1998.

Stk. 4. Ved anvendelsen af ligningslovens § 15 O, som affattet ved denne lovs § 1, nr. 7, finder de hidtil gældende regler i ligningslovens § 15 O, stk. 4, jf. lovbekendtgørelse nr. 819 af 3. november 1997, fortsat anvendelse.

Stk. 5. Ved anvendelsen af ligningslovens § 15 P, som affattet ved denne lovs § 1, nr. 7, finder de hidtil gældende regler i ligningslovens § 15 P, stk. 4, som affattet ved lovbekendtgørelse nr. 819 af 3. november 1997, fortsat anvendelse.

Stk. 6. For indkomståret 1999 skal udbytteindkomst, hvori der er indeholdt endelig udbytte-skat, selvangives, hvis årets indkomst af denne art overstiger 5.000 kr., samt hvis indkomsten sammenlagt med en eventuel ægtefælles aktieindkomst er over 10.000 kr.«

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Forslaget er et følgeforslag til det samtidig hermed fremsatte forslag til lov om indførelse af en kommunal og amtskommunal ejendomsværdiskat, hvor lejeværdibeskatningen efter ligningslovens standardiserede regler foreslås omlagt til en kommunal og amtskommunal ejendomsværdiskat.

Følgeforslaget ophæver reglerne i ligningsloven om standardiseret lejeværdi.

Endvidere foreslås det såkaldte standardfradrag, som visse boligejere har adgang til, ophævet. For nuværende boligejere videreføres standardfradraget dog i ejendomsværdiskatteloven i form af et nedslag i den beregnede ejendomsværdiskat. Dette nedslag bortfalder ved ejerskifte.

Samtidig foreslås det, at betalt ejendomsværdiskat ikke kan fradrages i den skattepligtige indkomst.

Særreglerne vedrørende udlejning af bl.a. værelser (værelsesreglen) og sommerhuse (sommerhusreglen) justeres som en følge af omlægningen.

Følgeforslaget indeholder også de nødvendige tilpasninger i kildeskattebogen, skattekontrolloven og skattestyrelsesloven vedrørende administration, opkrævning, forskud, slutligning, klageregler for så vidt angår ejendomsværdiskatten.

Herudover indeholder følgeforslaget konsekvensændringer af mere redaktionel karakter, der er en følge af omlægningen fra »lejeværdi« til »ejendomsværdiskat«. Uden sammenhæng med forslaget om en kommunal og amtskommunal ejendomsværdiskat er der endvidere medtaget forslag til præcisering af de særlige betingelser, der gælder for borgernes indbringelse af spørgsmål i skatte- eller afgiftssager for domstolene. Det drejer sig dels om en præcisering af længden af søgsmålsfristen i tilfælde, hvor en klage er afvist i det administrative klagesystem, dels om en justering af borgernes adgang til at inddrage spørgsmål, der ikke har været til prøvelse i det administrative klagesystem, under en domstolsprøvelse.

Provenumæssige konsekvenser

Der henvises til provenubemærkningerne til forslaget til lov om en kommunal og amtskommunal ejendomsværdiskat, samt til provenuoversigten i forslag til lov om indkomstskat for personer m.v. (personskatteloven) og lov om kommunal indkomstskat (skattejusteringer). Lovforslaget skønnes ikke at have andre provenumæssige konsekvenser.

Administrative konsekvenser

Der henvises til de administrative bemærkninger i forslag til lov om en kommunal og amtskommunal ejendomsværdiskat. Lovforslaget skønnes ikke at have andre administrative konsekvenser.

Erhvervsmæssige og miljømæssige konsekvenser

Forslaget skønnes ikke at have erhvervsmæssige eller miljømæssige konsekvenser.

Forholdet til EU-retten

Forslaget skønnes ikke at indeholde EU-retlige aspekter.

Bemærkninger til de enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

Ligningsloven § 12 A omhandler aftægtsboliger, hvor ejeren af en bolig, som er stillet til rådighed for forældre, stedforældre eller bedsteforældre m.fl., under visse betingelser »kun« beskattes efter ligningslovens standardiserede lejeværdiregler. Hvis forældrene m.v. betaler leje, beskattes kun den del af lejebetalingerne, der overstiger hele den beregnede lejeværdi for ejendommen.

Denne særlige aftægtsregel foreslås ikke ophævet ved omlægningen fra skat af lejeværdi til ejendomsværdiskat. Ejeren beskattes blot efter den foreslåede ejendomsværdiskattelov.

Den anden ændring vedrører grænsebeløbet, under hvilket ejeren ikke skal beskattes af lejeindtægterne.

Da det ikke er relevant at sammenligne ejendomsværdiskat (som er en »skat«) med lejebetalinger (som er en »indkomst«) foretages en omregning af ejendomsværdiskatten til et højere beløb. Det foreslås således, at grænsebeløbet skal udgøre 250 pct. af ejendomsværdiskatten. De 250 pct. beregnes af den endeligt opgjorte ejendomsværdiskat - d.v.s. efter nedslag og begrænsning efter ejendomsværdiskattelovens § 6-12. Dette nye grænsebeløb vil - samlet set - medføre tilnærmelsesvist samme beskatning for ejeren som efter de eksisterende regler.

Til nr. 2

Det foreslås, at ejendomsværdiskatten ikke kan fradrages i den skattepligtige indkomst. Dette gælder også tilfælde, hvor en del af en ejendom anvendes erhvervsmæssigt, herunder udlejes. I disse tilfælde gives i stedet et forholdsmæssigt nedslag i ejendomsværdiskatten, jf. § 11 i lov om en kommunal og amtskommunal ejendomsværdiskat. Dette svarer til, hvad der gælder for lejeværdien.

Til nr. 3

Forslaget indeholder en konsekvensrettelse som følge af forslag til lov om en kommunal og amtskommunal ejendomsværdiskat.

Til nr. 4

Det skrives udtrykkeligt, at der ikke skal betales skat af lejeværdi af bolig i egen ejendom efter statskattelovens regler, hvis ejendommen beskattes efter ejendomsværdiskatteloven.

Til nr. 5

Ligningslovens standardiserede lejeværdiregler i §§ 15 B-15 C og §§ 15 E-15 I ophæves som følge af omlægningen til ejendomsværdiskat.

Samtidig ophæves ligningslovens § 15 N med virkning fra og med indkomståret 1998, jf. § 10, stk. 3, i nærværende lovforslag. Bestemmelsen var en særordning for ejendomme beliggende på Bornholm, som i en periode til og med 1993 gav boligejere fradrag for visse istandsættelses- og forbedringsudgifter. Til gengæld kunne de fratrukne udgifter bl.a. ikke medregnes til anskaffelsessummen ved opgørelsen af fortjenesten efter ejendomsavancebeskatningsloven. Sidstnævnte foreslås i § 2, nr. 6, i forslaget om konsekvensændringer m.v. som følge af afskrivningsloven indsat i ejendomsavancebeskatningslovens § 5, stk. 2.

Til nr. 6

Efter forslaget ophæves det særlige standardfradrag i ligningslovens § 15 J, som boligejere i en- og tofamiliehuse (bortset fra ejerlejligheder) har adgang til. Boligejere vil herefter, medmindre boligen helt eller delvist udlejes, udover udgifter til prioritetsrenter m.v., ikke have fradrag for udgifter til vedligeholdelse m.v., der vedrører boligen. Sådanne udgifter anses således som værende af privat karakter. For nuværende ejere videreføres standardfradraget dog i form af et nedslag på 4 promille af ejendomsværdien, jf. § 8 i forslag til lov om en kommunal og amtskommunal ejendomsværdiskat, hvortil der henvises.

Til nr. 7

Som nævnt i de almindelige bemærkninger til forslag til lov om en kommunal og amtskommunal ejendomsværdiskat vil den såkaldte værelsesregel i ligningslovens § 15 O og den såkaldte værelsesregel i ligningslovens § 15 P stadig finde anvendelse.

Loftet for skattefri lejeindtægter på 2/3 af lejeværdien (dog 4/3 for pensionister) i § 15 P (værelsesreglen) må, som følge af at lejeværdien ophæves, i stedet beregnes i forhold til ejendomsværdiskatten. Det nye loft bliver 1 1/3 pct. af den del af ejendomsværdien, hvoraf der betales ejendomsværdiskat. D.v.s. beregningsgrundlaget i ejendomsværdiskattelovens § 4, stk. 2. Dette nye loft svarer tilnærmelsesvist til det eksisterende loft.

I de tilfælde, hvor ejeren i dag ikke anvender sommerhusreglen/værelsesreglen, men derimod opgør resultatet regnskabsmæssigt som alle faktiske lejeindtægter med fradrag af faktiske driftsudgifter og kommunal grundskyld, nedsættes lejeværdien forholdsmæssigt. Tilsvarende foreslås efter omlægningen til ejendomsværdiskat.

Der er endvidere foretaget redaktionelle ændringer i ligningslovens § 15 O og § 15 P.

Til § 2

Det foreslås at udvide kildeskattelovens område til også at omfatte opkrævning mv. af den nye kommunale og amtskommunale ejendomsværdiskat.

Ejendomsværdiskatten foreslås således opkrævet efter kildeskattelovens system som en foreløbig skat, der indbetales ved løbende indeholdelse i indkomståret sammen med indkomstskatterne.

Ejendomsværdiskatten skal opgøres særskilt, men kommer herefter til at indgå i forskudsregistreringssystemet på samme måde som indkomstskatterne, der ligeledes fortsat opgøres særskilt.

At ejendomsværdiskatten skal indgå i forskudsregistreringen betyder ikke, at den fremover vil få indflydelse på dannelsen af skattekortets trækprocent. I stedet vil skatten blive opkrævet ved regulering af skattekortetsfradraget, som det som hovedregel også er tilfældet efter gældende regler for lejeværdien. Eventuelt kan der blive tale om et opkræve et beløb som B-skat i 10 årlige rater.

I praksis vil ejendomsværdiskatten og indkomstskatten ved forskudsregistreringen først blive beregnet hver for sig. Herefter vil det være summen af de beregnede indkomstskatter, indregnet restskat m.v. og den kommunale og amtskommunale ejendomsværdiskat, som vil danne grundlag for beregning af skatte-kortsfradrag og eventuelle B-skatteopkrævninger, når trækprocent er beregnet. Den nærmere regulering heraf vil ske i kildeskattebekendtgørelsen, samt i den årlige forskudsregistreringsbekendtgørelse.

Under hensyn til tilfælde, hvor den samlede forudbetalte skat for et indkomstår ikke kan dække den endelige skat for det pågældende år, er det fundet hensigtsmæssigt at fastsætte en indbyrdes dækningsrækkefølge mellem de forskellige skattearter, således at ejendomsværdiskatten dækkes efter indkomstskatterne.

Ændringerne skal have virkning fra og med forskudsregistreringen for år 2000.

Til § 3

Til nr. 1

Efter de gældende regler skal en modtager af en udlodning fra et bo, som under skiftet bebod en ejendom, for hvilken afdøde er beskattet af lejeværdi efter ligningslovens lejeværdiregler, medregne lejeværdi af ejendommen i sin skattepligtige indkomst. Modtageren stilles altså som en ejer af ejendommen. Modtageren behandles også i andre henseender, herunder i henseende til værelsesreglen som en ejer. Modtageren kan medregne faktisk betalt leje i den beregnede lejeværdi, mens overskydende beløb ikke kan medregnes i anden skattepligtig indkomst.

Ved omlægningen til ejendomsværdiskat foreslås det, at modtageren i stedet for skat af lejeværdi vil skulle svare ejendomsværdiskat, som om denne var ejer af ejendommen. Reglerne herom overføres til ejendomsværdiskatteloven, jf. forslag til lov om en kommunal og amtskommunal ejendomsværdiskat § 1, stk. 3, idet der henvises til bemærkningerne til § 1 i det nævnte lovforslag. Hvor afdøde var beskattet af lejeværdi efter statskattelovens § 4, litra b, 2. pkt., medregner modtageren dog som hidtil skønsmæssigt fast-

sat lejeværdi i sin skattepligtige indkomst, som om han var ejer af ejendommen.

Reglen om, at modtageren kan medregne faktisk betalt leje i den beregnede lejeværdi, foreslås samtidig konsekvensrettet, således at modtageren i stedet i den skattepligtige indkomst får fradrag for den del af en eventuel faktisk betalt leje, der ikke overstiger 250 pct. af den endeligt opgjorte ejendomsværdiskat. Dette grænsebeløb vil tilnærmelsesvist give samme beskatning som efter de eksisterende regler. Overskydende lejebetaling kan som i dag ikke fradrages ved indkomstopgørelsen.

Til nr. 2 og 5

Der er tale om konsekvensrettelser som følge af forslag til ophævelse af § 43, stk. 3, der videreføres i lov om en kommunal og amtskommunal ejendomsværdiskat § 1, stk. 3.

Til nr. 3 og 4

Der er tale om successionsbestemmelser mellem ægtefæller i det tilfælde, hvor den ene ægtefælle afgår ved døden. Bestemmelserne er overflyttet til lov om en kommunal og amtskommunal ejendomsværdiskat §§ 7-9. Der henvises til bemærkningerne til dette lovforslags § 7, stk. 2, og § 9, stk. 3.

Til § 4

Efter de eksisterende regler medregnes overskud eller underskud af ejendomme, som er omfattet af den standardiserede lejeværdi i ligningsloven, i kapitalindkomsten, jf. personskattelovens § 4, stk. 1, nr. 6. Overskud/underskud omfatter dels lejeværdien, dels indtægter ved udlejning en del af året eller indtægter ved udlejning af en del af ejendommen i det omfang indtægten er skattepligtig. Efter ophævelsen af lejeværdien efter ligningslovens regler omfatter bestemmelsen kun de faktiske lejeindtægter. Udgifter vedrørende f.eks. et parcelhus eller et sommerhus vil, i det omfang de er fradragsberettigede, fortsat skulle fradrages i kapitalindkomsten. Det vil f.eks. kunne være tilfældet ved delvis udleje, hvor den skattepligtige vælger at opgøre resultatet regnskabsmæssigt. For freddede ejendomme m.v. omfattet af ligningslovens § 15 K, vil vedligeholdelsesudgifterne m.v. endvidere skulle fradrages i kapitalindkomsten.

Bestemmelsen i personskattelovens § 4, stk. 1, nr. 6, foreslås endvidere konsekvensrettet som følge af forslag til lov om en kommunal og amtskommunal ejendomsværdiskat.

Til § 5

Forslaget indeholder en konsekvensrettelse som følge af forslag til lov om en kommunal og amtskommunal ejendomsværdiskat.

Til § 6

Forslaget indeholder konsekvensrettelser som følge af forslag til lov om en kommunal og amtskommunal ejendomsværdiskat.

Til § 7

Til nr. 1-5

Det foreslås, at skatteansættelser efter lov om en kommunal og amtskommunal ejendomsværdiskat foretages af den kommunale skattemyndighed i første instans.

Disse skatteansættelser vil efter forslaget - ligesom skatteansættelser af indkomst - administrativt kunne påklages til skatteankenævnet og videre til Landsskatteretten under anvendelse af de samme processuelle regler, som gælder for påklage af skatteansættelse af indkomst. Der vil således bl.a. blive ydet tilskud fra det offentlige til delvis dækning af udgifter ved at påklage en ansættelse af ejendomsværdiskat.

Administrative afgørelser om ansættelse af ejendomsværdiskat vil efter forslaget kunne indbringes for domstolene efter samme regler som gælder for ansættelse af indkomstskat.

Det foreslås, at de processuelle regler, der efter skattestyrelsesloven skal iagttages ved foretagelse af en skatteansættelse af indkomst, tillige skal gælde for foretagelse af en skatteansættelse efter lov om en kommunal og amtskommunal ejendomsværdiskat. Det gælder bl.a. regler om udsendelse af agterskrivelse, jf. § 3, regler om genoptagelse, jf. § 4 og § 35, regler om udarbejdelse af sagsfremstilling, jf. § 21, og regler om inhabilitet, jf. § 34.

Det foreslås, at ansættelse af ejendomsværdiskat ligesom ansættelse af indkomstskat foretages for et indkomstår. Det betyder bl.a., at de fristregler, der efter skattestyrelsesloven gælder for genoptagelse af en ansættelse af indkomstskat (forhøjelse eller nedsættelse), tillige vil gælde for ansættelse af en ejendomsværdiskat.

Det foreslås, at det statslige tilsyn med den kommunale ligning skal finde tilsvarende anvendelse på den kommunale skatteansættelse efter lov om en kommunal og amtskommunal ejendomsværdiskat.

Det indebærer bl.a., at der skal udarbejdes årlige ligningsplaner for det kommunale arbejde med ansæt-

telse af ejendomsværdiskat, og at Ligningsrådet og de statslige told- og skattemyndigheder får kompetence til at revidere ansættelser af ejendomsværdiskat, foretaget af en kommunal skattemyndighed eller et skatteankenævn.

Det foreslås, at Ligningsrådet - ligesom vedrørende ansættelse af indkomstskat - skal kunne give bindende forhåndsbesked om ansættelse af ejendomsværdiskat.

Anvendelsen i skattestyrelsesloven af udtrykkene »ligning« og »skatteansættelse« dækker således efter forslaget ikke kun ansættelse af indkomstskat, men tillige ansættelse af ejendomsværdiskat.

Til nr. 6 og 8

Ved lov nr. 1098 af 29. december 1997 om en ændret klagestruktur er bl.a. reglerne for sagsanlæg for domstolene harmoniseret på skatte- og afgiftsområdet. Herefter kan en administrativ afgørelse først indbringes for domstolene, når der foreligger en endelig administrativ afgørelse, og sagsanlæg skal herefter foretages senest 3 måneder efter, at afgørelsen er truffet, eller den endelige administrative instans har afvist at behandle sagen.

Det foreslås under nr. 6 præciseret, at domstolsprøvelse først kan foretages, når den endelige administrative instans har behandlet sagen - og ikke allerede når der foreligger en endelig administrativ afgørelse, f.eks. en upåklaget skatteansættelse foretaget af den kommunale skattemyndighed.

Det foreslås under nr. 8 præciseret, at i de tilfælde, hvor den endelige administrative instans har afvist at behandle sagen, f.eks. fordi de administrative klagefrister ikke er overholdt, er det alene beslutningen om afvisning, der kan indbringes for domstolene, og ikke den materielle afgørelse af sagen.

Dette indebærer, at den borger, der har fået en afgørelse, som den pågældende finder forkert, må sørge for at få prøvet afgørelsen i det administrative klagesystem. Ellers kan muligheden for en domstolsprøvelse af afgørelsen forspildes.

Til nr. 7

Ved lov nr. 1098 af 29. december 1998 om en ændret klagestruktur er der bl.a. givet regler for fremsættelse af nye påstande og anbringender for domstolene i skatte-, told- og afgiftssager, jf. skattestyrelseslovens § 31, stk. 1, 2. pkt. Herefter kan en borger inden for de almindelige rammer, der efter retsplejeloven gælder for anke af borgerlige sager, fremføre nye påstande og anbringender for domstolene.

Baggrunden for reglen var et ønske om at tilnærme de processuelle muligheder, der gælder for borgerne, til de processuelle muligheder, der gælder for Skatteministeriet.

Det følger af reglen i § 31, stk. 1, 1. pkt., at rekursudnyttelse er en procesforudsætning. Det betyder eksempelvis, at borgeren ikke har mulighed for domstolsprøvelse af spørgsmål af den art, som Landsskatteretten kan tage stilling til, forinden spørgsmålet har været forelagt Landsskatteretten til afgørelse.

Reglen betyder endvidere, at selvom en borger har foretaget sædvanlig rekursudnyttelse, og selvom der foreligger en kendelse fra Landsskatteretten i borgerens sag, kan der alligevel ske afvisning ved domstolene, for så vidt borgeren under retssagen inddrager spørgsmål, som ikke var omfattet af klagen til Landsskatteretten, jf. således t.eks. TfS 1994, 408 V og TfS 1994, 461 Ø. Den gældende ordning giver ikke mulighed for dispensation, hvilket efter omstændighederne kan forekomme urimeligt, især under hensyn til at der ikke gælder tilsvarende begrænsninger for myndighederne, jf. skattestyrelseslovens § 32.

Reguleringen i skattestyrelseslovens § 31, stk. 1, 2. pkt., om adgangen til at fremsætte nye påstande og anbringender har ikke løst problemet. Det foreslås derfor, at reglen ændres, således at borgernes mulighed for at inddrage andre spørgsmål for domstolen end de, der har foreligget til prøvelse i det administrative klagesystem, afpasses efter de regler, der efter retsplejelovens § 383 gælder for fremlæggelse af nye anbringender under anke af borgerlige retssager til landsret.

Forslagets gennemførelse indebærer, at en borger, mod Skatteministeriets protest, kun kan inddrage nye spørgsmål under domstolsprøvelsen med rettens tilladelse. Retten kan give en sådan tilladelse, hvis det må anses for undskyldeligt, at spørgsmålet ikke har været inddraget under sagsbehandlingen i det administrative system, eller der er grund til at antage, at en nægtelse af at give en tilladelse vil medføre et uforholdsmæssigt retstab for parten. Endvidere vil tilladelse kunne gives, hvis Skatteministeriet har tilstrækkelig mulighed for at varetage sine interesser.

Selvom Skatteministeriet ikke protesterer, vil retten derimod kunne afvise nye spørgsmål inddraget, hvis spørgsmålet ikke har været gjort gældende under forberedelsen af retssagen, og retten skønner, at dette burde have været sket.

Bestemmelsen angiver adgangen til at inddrage nye spørgsmål under retssagen. Der gælder ingen særlige

begrænsninger for at fremsætte nye påstande og anbringender med hensyn til spørgsmål, som har været inddraget i den administrative klagebehandling.

Til § 8

Til nr. 1

Til brug for administrationen af loven om en kommunal og amtskommunal ejendomsværdiskat foreslås, at selvangivelsespligten vedrørende indkomst udvides til også at omfatte en pligt til at selvangive ejendomsværdien af sin ejerbolig.

Baggrunden for forslaget er bl.a., at myndighederne ofte ikke er i besiddelse af oplysninger om omfanget af den enkelte skattepligtiges ejerbolig, f.eks. fordelingen af en ejerbolig, der ejes i sameje mellem flere, og dermed ofte heller ikke er i besiddelse af oplysninger om værdien af den enkeltes ejerbolig.

Den nærmere fastlæggelse af de oplysninger, der skal selvangives, fastsættes som for selvangivelse af indkomst af skatteministeren efter indstilling fra Ligningsrådet.

Forslaget indebærer, at de sanktioner, der er forbundet med manglende opfyldelse af selvangivelsespligten vedrørende indkomst, tillige finder anvendelse ved manglende opfyldelse af selvangivelsespligten vedrørende ejendomsværdi af ejerbolig. Det drejer sig bl.a. om skattetillæg for ikke rettidig selvangivelse, dagbøder til fremtvingelse af selvangivelse, skønsmæssig ansættelse i tilfælde af manglende selvangivelse og straf for forsætligt at selvangive urigtigt.

Til nr. 2

For at undgå enhver tvivl foreslås, at det udtrykkeligt i loven fastslås, at skatteansættelse efter lov om en kommunal og amtskommunal ejendomsværdiskat har karakter af ligning - ligesom efter forslaget under § 7 til ændring af skattestyrelsesloven - således at de bestemmelser, der er i skattekontrolloven af hensyn til ligningen, tillige finder anvendelse på administrationen af lov om en kommunal og amtskommunal ejendomsværdiskat.

Forslaget indebærer, at de kontrolbeføjelser skattemyndighederne har til brug for ligningen, tillige finder anvendelse vedrørende ansættelse af ejendomsværdiskat. Det drejer sig bl.a. om adgang til en virksomheds regnskabsmateriale m.v., og adgang til at rekvirere oplysninger fra tredjemand.

Til § 9

Forslaget indeholder konsekvensrettelser som følge af forslag til lov om en kommunal og amtskommunal ejendomsværdiskat.

Til § 10

Det foreslås, at den vedtagne lov træder i kraft dagen efter bekendtgørelse i Lovtidende, og har generel virkning fra og med indkomståret 2000, herunder for forskudsregistreringen for år 2000. Det foreslås dog, at forslagene under § 7, nr. 6-8, tillægges virkning allerede for sagsanlæg, der foretages efter lovens fremsættelse i Folketinget, samt at ophævelsen af ligningslovens § 15 N tillægges virkning fra og med indkomståret 1998.

Efter forslaget skal udbytteindkomst, hvori der er indeholdt dansk udbytteskat, selvangives allerede for

indkomståret 1999, hvis indkomsten overstiger 5.000 kr., jf. § 10, stk. 6.

Det skyldes, at aktieindkomsten indgår i beregningsgrundlaget for nedslag efter § 10 i forslag til lov om en kommunal og amtskommunal ejendomsværdiskat, fremsat samtidigt med nærværende lovforslag, og at dette beregningsgrundlag skal anvendes ved dannelsen af forskudsgrundlaget for 1999.

For indkomståret 2000 og efterfølgende år vil aktieindkomsten indgå i skatteberegningen i forbindelse med pensionisters nedslag i den kommunale og amtskommunale ejendomsværdiskat, hvorfor selvangivelsespligten vil fremgå direkte af skattekontrollovens § 1. Den nærmere udformning af selvangivelsespligten bestemmes af skatteministeren efter indstilling fra Ligningsrådet, og det forventes, at selvangivelsespligten vedrørende aktieindkomst vil blive tilrettelagt således, at de »bundgrænser«, der er fastlagt for indkomståret 1999, vil blive videreført i selvangivelseskravene for de følgende år.

Bilag

*I dette bilag er (med mindre skrift)
indsat den gældende formulering af de bestemmelser,
der berøres af lovforslaget.*

§ 1

I lov om påligningen af indkomstskat til staten (ligningsloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 819 af 3. november 1997, som ændret bl.a. ved lov nr. 119 af 20. februar 1998 og senest ved § 1 i lov nr. 133 af 25. februar 1998, foretages følgende ændringer:

1. § 12 A, stk. 1, affattes således:

»§ 12 A. I tilfælde, hvor en bolig, som ville være omfattet af ejendomsværdiskatteloven, såfremt ejeren selv benyttede boligen, stilles til rådighed for ejerens eller dennes ægtefælles forældre, stedforældre eller bedsteforældre, betales der ejendomsværdiskat svarende til, hvad der skulle være betalt i ejendomsværdiskat, såfremt ejeren selv beboede boligen. Til den skattepligtige indkomst medregnes kun den del af en eventuel lejebetaling, der overstiger 250 pct. af ejendomsværdiskatten. Det er en betingelse, at boligen, der stilles til rådighed, findes i tilknytning til en bolig, som den skattepligtige eller dennes ægtefælle bebor. Det er endvidere en betingelse, at en af forældrene, stedforældrene eller bedsteforældrene er førtidspensionist, efterlønsmodtager eller fyldt 67 år inden udgangen af indkomståret.«.

§ 12 A. I tilfælde, hvor en bolig, som ville være omfattet af den procentvise lejeværdiberegning i ligningslovens §§ 15 B-15 I, såfremt ejeren selv benyttede boligen, stilles til rådighed for ejerens eller dennes ægtefælles forældre, stedforældre eller bedsteforældre, medregnes et beløb i den skattepligtige indkomst, der svarer til den lejeværdi, som ville blive beregnet, såfremt ejeren selv beboede boligen. Den del af en eventuel betaling, der overstiger

det efter 1. pkt. beregnede beløb, medregnes dog altid i den skattepligtige indkomst. Det er en betingelse, at boligen, der stilles til rådighed, findes i tilknytning til en bolig, som den skattepligtige eller dennes ægtefælle bebor. Det er endvidere en betingelse, at én af forældrene, stedforældrene eller bedsteforældrene er førtidspensionist, efterlønsmodtager eller fyldt 67 år inden udgangen af indkomståret.

Stk. 2. Den skattepligtiges samlever gennem de sidste to år, inden friboligen stilles til rådighed, sidestilles med en ægtefælle.

2. I § 14, stk. 1, indsættes efter »skatter og afgifter« : », bortset fra ejendomsværdiskatter,«

3. § 14, stk. 2, 4. pkt., affattes således:

»Fradrag indrømmes tilsvarende ikke for ejendomme omfattet af ejendomsværdiskattelovens § 4, stk. 1, nr. 6-8, jf. nr. 9.«

§ 14. Ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst kan fradrages beløb, som i indkomståret er anvendt til skatter og afgifter på fast ejendom og næring, til forpagtningsafgifter og lignende byrder, jf. dog stk. 2 og 3.

Stk. 2. Udgifter til ejendomsskatter på ejendomme, der indeholder en eller to selvstændige lejligheder, kan ikke fradrages, hvis ejendommen i indkomståret har tjent til bolig for ejeren. Fradrag indrømmes endvidere ikke for udgifter til ejendomsskatter, som vedrører et stuehus med tilhørende grund og have, hvis stuehuset i indkomståret har tjent til bolig for ejeren. Begrænsningen i 2. pkt. gælder, når stuehuset er beliggende på en ejendom, der benyttes til landbrug, gartneri, planteskole eller frugtplantage. Fradrag indrømmes tillige ikke

for ejendomme omfattet af § 15 C. Fradrag indrømmes heller ikke for udgifter til ejendomsskatter på ubebyggede grunde, der er erhvervet med henblik på privat benyttelse, og som ikke senere er overgået til erhvervsmæssig benyttelse.

4. § 15 A affattes således:

»§ 15 A. Ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst medregnes lejeværdien af bolig i egen ejendom efter statsskattelovens § 4, litra b, 2. pkt., jf. dog lov om en kommunal og amtskommunal ejendomsværdiskat.«

§ 15 A. Ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst medregnes lejeværdien af bolig i egen ejendom, jf. § 4, stk. 1, litra b, 2. pkt., i statsskatteloven.

Stk. 2. For ejendomme, der er omfattet af § 15 B eller 15 C, anvender ejeren den lejeværdi, der beregnes for ejendommen.

5. §§ 15 B-15 C, §§ 15 E-15 I og § 15 N ophæves.

§ 15 B. Grundlaget for lejeværdiberegningen for en ejendom, som kun indeholder én selvstændig lejlighed, er den ejendomsværdi, der er ansat for ejendommen pr. 1. januar i indkomståret.

Stk. 2. For tofamilieshuse, for hvilke ejendomsværdien efter vurderingslovens § 33, stk. 6, fordeles på ejendommens to selvstændige lejligheder, opgøres beregningsgrundlaget som nævnt i stk. 1. Ved opgørelsen skal der dog kun tages hensyn til den del af ejendomsværdien, der er henført til ejerens lejlighed.

Stk. 3. For stuehuse med tilhørende grund og have til landbrugsejendomme m.v., for hvilke ejendomsværdien og grundværdien efter vurderingslovens § 33, stk. 4, fordeles på ejendommens stuehus m.v. og på den øvrige ejendom, opgøres beregningsgrundlaget som nævnt i stk. 1. Ved opgørelsen skal der dog kun tages hensyn til den del af ejendomsværdien, der er henført til stuehuset m.v.

Stk. 4. For skovbrugsejendomme, for hvilke ejendomsværdien efter vurderingslovens § 33, stk. 7, fordeles på den del af ejendommen, der tjener til bolig for ejeren, og på den øvrige

ejendom, opgøres beregningsgrundlaget som nævnt i stk. 1. Ved opgørelsen skal der dog kun tages hensyn til den del af ejendomsværdien, der er henført til ejerens bolig.

Stk. 5. For ejendomme, som indeholder én eller to selvstændige lejligheder, og som i væsentligt omfang benyttes erhvervsmæssigt, således at ejendomsværdien efter vurderingslovens § 33, stk. 5, fordeles på den del, der tjener til bolig for ejeren, og på den øvrige del af ejendommen, opgøres beregningsgrundlaget som nævnt i stk. 1. Ved opgørelsen skal der dog kun tages hensyn til den del af ejendomsværdien, der er henført til ejerens bolig.

Stk. 6. Lejeværdien for de i stk. 1-5 nævnte ejendomme beregnes efter §§ 15 E-15 H.

Stk. 7. Anvender den skattepligtige et andet indkomstår end kalenderåret (forskudt indkomstår), beregnes lejeværdien på grundlag af den ejendomsværdi, der er ansat pr. 1. januar i det kalenderår, som det forskudte indkomstår træder i stedet for.

§ 15 C. For udlejningsejendomme, som indeholder 6 eller færre beboelseslejligheder, hvoraf højst en lejlighed er beboet af en eller flere ejere, kan ejeren inden den 1. juli i indkomståret eller senest 2 måneder efter erhvervelsen af ejendommen anmode om en vurdering efter vurderingslovens § 33 A. Såfremt der er anmodet om en sådan vurdering, kan ejeren vælge, at den herved fremkomne værdi pr. 1. januar i indkomståret af den lejlighed, som ejeren bebor, skal udgøre grundlaget for ejerens lejeværdiberegning.

Stk. 2. Reglerne i stk. 1 finder tilsvarende anvendelse for udlejningsejendomme af den i stk. 1 nævnte art, hvor mere end en lejlighed den 27. april 1994 er beboet af en ejer, og hvor de ejere, der bebor ejendommen, i fællesskab anmoder om vurdering efter vurderingslovens § 33 A. Reglerne i stk. 1 finder kun anvendelse for det antal lejligheder i ejendommen, som den 27. april 1994 er beboet af en ejer. Hvis en lejlighed fraflyttes af en ejer i mere end to år, indgår denne lejlighed ikke længere i det yderligere antal af lejligheder, for hvilke stk. 1 finder anvendelse.

Stk. 3. Valg af lejeværdiberegning efter stk. 1 eller 2 skal foretages i forbindelse med indgivelsen af selvangivelsen for indkomståret 1997 eller 1998 eller i forbindelse med indgi-

velsen af selvangivelsen for det indkomstår, hvor ejendommen erhverves, hvis dette sker efter indkomståret 1998. Lejeværdiberegning efter stk. 2 forudsætter, at alle ejere i de lejligheder, for hvilke stk. 1 finder anvendelse, i forbindelse med indgivelsen af selvangivelserne vælger dette. Valg af lejeværdiberegning efter stk. 1 eller 2 omfatter såvel det pågældende indkomstår som fremtidige indkomstår.

Stk. 4. For ejendomme til helårsbeboelse, som indeholder flere end to beboelseslejligheder, og som ejes og bebos af deltagerne i et boligsameje, et boliginteressentskab, et boligkommanditselskab eller et andet fællesskab, der ikke er selvstændigt skattesubjekt, og hvor der til deltagelsen er knyttet en brugsret til en beboelseslejlighed i ejendommen, kan deltagerne anmode om en vurdering efter vurderingslovens § 33 A. Vurdering efter vurderingslovens § 33 A forudsætter, at deltagerne i fællesskabet for den pågældende ejendom indgiver en fælles anmodning herom inden den 1. september 1997 eller inden den 1. juli 1998. Såfremt der er anmodet om en sådan vurdering, kan deltagerne vælge, at den herved fremkomne værdi pr. 1. januar i indkomståret af den lejlighed, som den enkelte deltager bebor, skal udgøre grundlaget for deltagerens lejeværdiberegning.

Stk. 5. Lejeværdiberegning efter stk. 4 forudsætter, at samtlige deltagere i fællesskabet i forbindelse med indgivelsen af selvangivelserne for indkomståret 1997 eller indkomståret 1998 vælger, at ejendommen skal overgå til standardiseret lejeværdiberegning. Valg af lejeværdiberegning efter stk. 4 omfatter såvel det pågældende indkomstår som fremtidige indkomstår for samtlige lejligheder i ejendommen, der tjener til bolig for en ejer.

§ 15 D. (Ophævet ved lov nr. 827 af 19. december 1989).

§ 15 E. Lejeværdien for ejendommen beregnes som 2,0 pct. af den del af det efter § 15 B eller § 15 C opgjorte beregningsgrundlag, der ikke overstiger et grundbeløb på 2.150.000 kr., og 6 pct. af resten. For fritidsboliger bortset fra sommerhuse, som efter tilladelse anvendes som helårsbolig, forhøjes de i 1. pkt. nævnte 2,0 pct. til 2,5 pct. Grundbeløbet reguleres årligt i forhold til et ejerboligværdiindeks, der

sættes til 100 pr. 1. januar 1998. Årets ejerboligværdiindeks beregnes og offentliggøres af Told- og Skattestyrelsen. Udviklingen i indekset beregnes som et vægtet gennemsnit af udviklingen i de vurderingsmæssigt ansatte ejendomsværdier på ejerboliger siden vurderingen pr. 1. januar 1998, jf. lov om vurdering af landets faste ejendomme. Ved vægtningen indgår enfamiliehuse med 75 pct., sommerhuse med 15 pct. og ejerlejligheder med 10 pct. Ved reguleringen forhøjes eller nedsættes grundbeløbet med samme procent som den, hvormed årets indekstal beregnet med én decimal afviger fra 100. Det således regulerede grundbeløb afrundes opad til nærmeste kronebeløb, der kan deles med 1.000.

Stk. 2. Endvidere beregnes for ejendommen en lejeværdi, hvor de i stk. 1 nævnte 2,0 pct. henholdsvis 2,5 pct. nedsættes til 1,0 pct. Denne lejeværdi anvendes, hvis den skattepligtige eller den med denne samlevende ægtefælle inden udgangen af indkomståret er fyldt 67 år.

Stk. 3. Hvis lejeværdien efter stk. 1 er steget med mere end 3.500 kr. i forhold til helårslejeværdien for det forudgående indkomstår, nedsættes lejeværdien med det overskydende beløb. Nedsættelse kan dog højst ske til et beløb svarende til lejeværdien for det forudgående indkomstår forhøjet med 20 pct.

Stk. 4. Hvis lejeværdien efter stk. 2 er steget med mere end 1.000 kr. i forhold til helårslejeværdien for det forudgående indkomstår, nedsættes lejeværdien med det overskydende beløb. Nedsættelse kan dog højst ske til et beløb svarende til lejeværdien for det forudgående indkomstår forhøjet med 20 pct. og nedsat med 2.500 kr.

Stk. 5. Stk. 3 og 4 gælder kun, hvis ejendommen ved vurderingen pr. 1. januar i året forud for indkomståret har været vurderet som helt eller delvis benyttet til beboelse for ejeren.

Stk. 6. Stk. 3 og 4 gælder ikke for ejerlejligheder, der i året forud for indkomståret er frigjort for lejemål.

Stk. 7. Stk. 3 og 4 gælder ikke for ejendomme, hvor der i året forud for indkomståret er foretaget ombygninger m.v., hvis forskelsværdien efter vurderingslovens § 5, stk. 3, pr. 1. januar i indkomståret overstiger forskelsværdien pr. 1. januar i ombygningsåret med mere end 100 pct. Hvis der ikke kan opgøres en forskels-

værdi, træder ejerboligens ejendomsværdi i stedet for forskelsværdien. Ved opgørelsen af forskelsværdierne gælder § 15 B, stk. 7, for skattepligtige, der anvender et forskudt indkomstår.

§ 15 F. Den lejeværdi, der beregnes for ejendommen efter § 15 E, stk. 1, nedsættes efter reglerne i § 15 E, stk. 4, for skattepligtige,

- 1) der inden udgangen af indkomståret er fyldt 60 år, og som efter lov om social pension modtager eller får forskud på førtidspension eller modtager invaliditetsydelse med bistands- eller plejetillæg,
- 2) der ved indkomstårets udgang modtager efterløn, jf. lov om arbejdsformidling og arbejdsløshedsforsikring m.v., eller
- 3) hvis ægtefælle opfylder betingelserne i nr. 1 eller 2, og ægtefællerne er samlevende ved indkomstårets udløb.

§ 15 G. Har ejendommen ikke været i den skattepligtiges besiddelse og til rådighed i hele det pågældende indkomstår, nedsættes den beregnede lejeværdi forholdsmæssigt.

Stk. 2. Ved anvendelsen af stk. 1 anses indkomståret at udgøre 360 dage med 30 dage i hver kalendermåned.

§ 15 H. For skattepligtige, der har erhvervet ejendommen den 1. januar 1990 eller senere, danner den for indkomståret 1990 beregnede helårslejeværdi efter § 15 E, stk. 1 eller 2, udgangspunkt for den årlige stigning i lejeværdien efter § 15 E, stk. 3 eller 4.

Stk. 2. For skattepligtige, der har erhvervet ejendommen inden 1. januar 1990, danner den for indkomståret 1989 opgjorte helårslejeværdi udgangspunkt for den årlige stigning i lejeværdien efter § 15 E, stk. 3 eller 4.

Stk. 3. Hvis lejeværdien, beregnet med udgangspunkt i stk. 2, for et indkomstår er højere end den lejeværdi, der beregnes for ejendommen med udgangspunkt i stk. 1, anvendes den lejeværdi, der er beregnet med udgangspunkt i stk. 1 for det pågældende og senere indkomstår.

Stk. 4. Stk. 2 og 3 gælder kun for ejendomme, der ved udgangen af indkomståret 1989 helt eller delvis har tjent til bolig for ejeren.

§ 15 I. §§ 15 A-15 H gælder også, hvor en

ejendom tjener til bolig for en skattepligtig, der ejer ejendommen i sameje med andre. Påhviler det imidlertid den skattepligtige at betale en leje til medejere, skal den beregnede lejeværdi nedsættes med lejen. Lejeværdien efter §§ 15 B-15 H skal dog mindst udgøre en så stor del af hele den beregnede lejeværdi, som svarer til den skattepligtiges andel af ejendommen.

§ 15 N. Ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst kan følgende personer fradrage udgifter til vedligeholdelse og forbedring af boligen:

- 1) ejere, der bebor deres helårs- eller fritidsbolig,
- 2) andelshavere i private andelsboligforeninger, der bebor andelsboligen, og
- 3) lejere af beboelseslejligheder i private udlejningsejendomme og boligtagere i almennyttige boligselskaber samt andet byggeri opført med støtte efter lov om boligbyggeri eller lov om boliger for ældre og personer med handicap under iagttagelse af § 28 i lejeloven. En ejer af en privat udlejningsejendom, som selv bebor en lejlighed i ejendommen, anses i denne forbindelse som lejer.

Stk. 2. Fradrag kan alene foretages for udgifter, der er afholdt til vedligeholdelse og forbedring af de i stk. 1 nævnte boliger, der er beliggende i Bornholms Amtskommune. Fradraget indrømmes for udgifter til arbejder, der påbegyndes og udføres i perioden 1. juli 1992 til og med 31. december 1993. Fradraget kan for 1992 højst udgøre 7.500 kr. pr. bolig og for 1993 højst 15.000 kr. pr. bolig. Bebor den skattepligtige alene boligen i en del af perioden 1. juli 1992 til og med 31. december 1992 henholdsvis 1. januar 1993 til og med 31. december 1993, nedsættes nævnte beløb forholdsmæssigt.

Stk. 3. For personer som nævnt i stk. 1, nr. 1 og 2, anses følgende arbejder vedrørende ejendommen for fradragsberettigede efter stk. 1 og 2:

- 1) Energibesparende foranstaltninger, herunder efterisolering, forsatsruder, termostatventiler, varmemålere, varmegenvinding samt sol- og jordvarme og lign.
- 2) Andre ressourcebesparende foranstaltninger end nr. 1, f.eks. vandbesparende foran-

staltninger, vandmålere, affaldshåndtering og lign.

- 3) Installation, udskiftning og reparation af varmforsyningsanlæg, herunder naturgas og fjernvarme.
- 4) Tag, ydermure, vinduer, udvendige og indvendige overflader samt fundamenter.
- 5) Bad, wc og køkkener, herunder såvel etablering og udskiftning som istandsættelse.
- 6) Renovering af kloak.
- 7) Tekniske installationer, herunder elinstallationer

Stk. 4. For personer som nævnt i stk. 1, nr. 3, anses følgende arbejder vedrørende den enkelte bolig for fradragsberettigede efter stk. 1 og 2:

- 1) Energibesparende foranstaltninger, herunder efterisolering, forsatsvinduer, termostatventiler, varmemålere og lign.
- 2) Andre ressourcebesparende foranstaltninger end nr. 1, f.eks. vandbesparende foranstaltninger, vandmålere, affaldshåndtering og lign.
- 3) Bad, wc og køkkener, herunder såvel etablering og udskiftning som istandsættelse.
- 4) Indvendige overflader.
- 5) Tekniske installationer, herunder elinstallationer.

Stk. 5. Fradrag efter stk. 1 og 2 indrømmes kun for udgifter til arbejder, der udføres af virksomheder, der er registreret efter merværdiafgiftsloven (momsloven). Fradrag kan ikke foretages for arbejder udført af egen virksomhed.

Stk. 6. Hvor en ejendom omfattet af stk. 1 tilige i væsentligt omfang benyttes erhvervs-mæssigt, kan der alene beregnes fradrag efter stk. 1 og 2 for udgifter, der vedrører den del af ejendommen, der tjener som bolig.

Stk. 7. Der indrømmes ikke fradrag efter stk. 1 og 2 for arbejder i det omfang, der er ydet tilskud til de afholdte udgifter fra det offentlige eller indrømmet fradrag for de afholdte udgifter efter andre regler i skattelovgivningen. For ejere af ejendomme, der tjener til bolig for ejeren, og som indeholder en eller to selvstændige lejligheder, og for hvilke der foretages fradrag efter stk. 1 og 2 for 1992, kan standardfradrag efter § 15 J for indkomståret 1992 ikke overstige halvdelen af det årlige standardfradrag.

Foretages der fradrag for 1993, bortfalder standardfradrag efter § 15 J for indkomståret 1993.

Stk. 8. Udgifter, der er fradraget i indkomsten efter stk. 1 og 2, medregnes ikke ved opgørelsen af grundlaget for skattemæssige afskrivninger og medregnes ikke til anskaffelsessummen ved opgørelse af skattepligtig fortjeneste ved afståelse af fast ejendom.

6. §§ 15 J-15 K affattes således:

»§ 15 J. Ved opgørelse af den skattepligtige indkomst kan ejere af ejendomme som nævnt i ejendomsværdiskattelovens § 4, stk. 1, nr. 1-5, jf. nr. 9, der tjener til bolig for ejeren, alene foretage fradrag for renter af indestående prioriteter samt reservefonds- og administrationsbidrag til realkreditinstitutter. Øvrige udgifter vedrørende ejendommen kan ikke fradrages, jf. dog § 15 K.

Stk. 2. Stk. 1 gælder, uanset om den skattepligtige har udlejet sin bolig i ejendommen en del af indkomståret.

Stk. 3. Ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst kan ejere af en udlejningsejendom omfattet af ejendomsværdiskattelovens § 4, stk. 1, nr. 6-7, jf. nr. 9, bortset fra renter af indestående prioriteter samt reservefonds- og administrationsbidrag til realkreditinstitutter, ikke fradrage den efter 2. pkt. beregnede del af de til ejendommen knyttede udgifter, herunder afskrivninger på særlige installationer. Denne del beregnes som summen af de ved vurderingen fremkomne værdier af de af ejerne beboede lejligheder i ejendommen divideret med summen af samme værdi og den ved vurderingen fremkomne værdi af den øvrige del af ejendommen.

Stk. 4. Deltagere i et fællesskab som nævnt i ejendomsværdiskattelovens § 4, stk. 1, nr. 8, jf. nr. 9, kan bortset fra renter af indestående prioriteter samt reservefonds- og administrationsbidrag til realkreditinstitutter, ikke fradrage ejendommens udgifter, herunder afskrivninger på særlige installationer, hvis denne udelukkende tjener til bolig for deltagerne. Er en del af ejendommen udlejet, kan deltagerne ikke fradrage den efter 3. pkt. beregnede del af ejendommens udgifter, herunder afskrivninger på særlige installationer. Denne del beregnes som summen af de ved vurderingen fremkomne værdier af de deltagerne beboede lejligheder i ejendommen divideret med summen af samme værdi og den

ved vurderingen fremkomne værdi af den øvrige del af ejendommen.

§ 15 K. For bygninger, der er undergivet fredning i henhold til bygningsfredningsloven, kan der foretages fradrag for de faktiske driftsudgifter vedrørende ejendommen. 1. pkt. gælder ikke for fredede ejerlejligheder. For ejere af en udlejningsejendom omfattet af ejendomsværdiskattelovens § 4, stk. 1, nr. 6-8, jf. nr. 9, gælder dog § 15 J, stk. 3-4.

Stk. 2. For ejendomme som nævnt i ejendomsværdiskattelovens § 4, stk. 1, nr. 5, foretages fradrag for de faktiske driftsudgifter, der kan henføres til den del af ejendommen, der benyttes erhvervsmæssigt.«

§ 15 J. Ved opgørelse af den skattepligtige indkomst kan ejere af ejendomme, der tjener til bolig for ejeren, og som indeholder én eller to selvstændige lejligheder, foretage et standardfradrag, jf. dog stk. 7 og § 15 K.

Stk. 2. For enfamiliehuse, for stuehuse som nævnt i § 15 B, stk. 3, for ejerboliger til skovbrugsejendomme som nævnt i § 15 B, stk. 4, samt for ejendomme som nævnt i § 15 B, stk. 5, er standardfradraget 1 pct. af det beregningsgrundlag, der benyttes ved beregningen af lejeværdien for det pågældende år, jf. dog stk. 4.

Stk. 3. For ejendomme med to selvstændige lejligheder er standardfradraget 1 pct. af den ejendomsværdi, der er ansat pr. 1. januar i indkomståret, jf. dog stk. 4.

Stk. 4. Fradraget, der beregnes særskilt for hver ejendom, udgør mindst 400 kr. pr. selvstændig lejlighed og kan ikke overstige 3.000 kr. pr. selvstændig lejlighed. Har ejendommen ikke været i den skattepligtiges besiddelse i hele det pågældende indkomstår, nedsættes det nævnte standardfradrag forholdsmæssigt.

Stk. 5. Af udgifter vedrørende de nævnte ejendomme kan herudover alene fradrages renter af indestående prioriteter samt reservefonds- og administrationsbidrag til realkreditinstitutter.

Stk. 6. Stk. 1-5 gælder, uanset om den skattepligtige har udlejet sin bolig i ejendommen en del af indkomståret.

Stk. 7. For ejerlejligheder, der tjener til bolig for ejeren, kan kun fradrages de udgifter, som er nævnt i stk. 5, jf. dog § 15 K, stk. 2. Der indrømmes ikke standardfradrag.

Stk. 8. Ejere af en udlejningsejendom omfattet af § 15 C, stk. 1 eller stk. 2, kan, bortset fra de udgifter, som er omfattet af stk. 5, ikke fradrage den efter 2. pkt. beregnede del af de til ejendommen knyttede udgifter, herunder afskrivninger på særlige installationer. Denne del beregnes som summen af de ved vurderingen efter § 15 C, stk. 1, eller stk. 2, fremkomne værdier af de af ejerne beboede lejligheder i ejendommen divideret med summen af samme værdi og den ved vurderingen fremkomne værdi af den øvrige del af ejendommen. Der indrømmes ikke standardfradrag.

Stk. 9. Deltagere i et fællesskab omfattet af § 15 C, stk. 4, kan, bortset fra de udgifter, som er omfattet af stk. 5, ikke fradrage ejendommens udgifter, herunder afskrivninger på særlige installationer, hvis denne udelukkende tjener til bolig for deltagerne. Er en del af ejendommen udlejet, kan deltagerne ikke fradrage den efter 3. pkt. beregnede del af ejendommens udgifter, herunder afskrivninger på særlige installationer. Denne del beregnes som summen af de ved vurderingen fremkomne værdier af de af deltagerne beboede lejligheder i ejendommen divideret med summen af samme værdi og den ved vurderingen fremkomne værdi af den øvrige del af ejendommen. Der indrømmes ikke standardfradrag.

§ 15 K. For bygninger, der er undergivet fredning i henhold til bygningsfredningsloven, kan foretages fradrag for de faktiske driftsudgifter vedrørende ejendommen, og der ydes ikke standardfradrag. For fredede ejerlejligheder gælder dog § 15 J, stk. 7. For ejere af en udlejningsejendom omfattet af § 15 C, stk. 1, stk. 2 eller stk. 4, gælder dog § 15 J, stk. 8, henholdsvis stk. 9.

Stk. 2. For ejendomme som nævnt i § 15 B, stk. 5, foretages fradrag for de faktiske driftsudgifter, der kan henføres til den del af ejendommen, der benyttes erhvervsmæssigt.

7. §§ 15 O-15 P affattes således:

»§ 15 O. Ejere af en fritidsbolig, bortset fra sommerhus der efter tilladelse anvendes som helårsbolig, og som udlejes en del af året, kan fradrage 7.000 kr. i bruttolejeindtægten pr. fritidsbolig ved indkomstopgørelsen. Bundfradraget kan dog ikke overstige bruttolejeindtægten.

Af den reducerede lejeindtægt kan endvidere fradrages 40 pct., som dækker samtlige udgifter m.v., der er forbundet med udlejningen, jf. stk. 2. Vælger ejeren at foretage fradrag efter 1.-3. pkt. medregnes ejendomsværdiskat efter ejendomsværdiskatteloven for hele indkomståret.

Stk. 2. Ejere, der ikke anvender stk. 1, kan fradrage faktiske udgifter afholdt til vedligeholdelse af indbo og inventar, foretage skattemæssige afskrivninger efter reglerne om delvis erhvervs-mæssigt benyttede driftsmidler som nævnt i afskrivningslovens kapitel 2 samt fradrage ejendomsskatter efter § 14, stk. 3. Fradrag kan foretages med så stor en del af henholdsvis den afholdte vedligeholdelsesudgift, det beregnede afskrivningsbeløb og de betalte ejendomsskatter, som svarer til den del af året, hvor udlejning har fundet sted. Herudover kan der foretages fradrag for udgifter, der er direkte forbundet med udlejningen. Det samlede fradragsbeløb efter dette stykke kan ikke overstige bruttolejeindtægten. Foretages fradrag efter 1.-4. pkt., kan ejeren ikke senere overgå til fradrag efter stk. 1.

§ 15 P. Lejere, der fremlejer en del af værelserne i egen lejet lejlighed til beboelse kan ved indkomstopgørelsen vælge kun at medregne den del af bruttolejeindtægten, der overstiger et bundfradrag på 2/3 af fremlejers egen årlige leje for hele lejligheden. Andelshavere i private andelsboligforeninger anses i denne forbindelse som lejere, og andelshaveres boligafgift anses som leje. Ejere, der udlejer en del af værelserne i en lejlighed i egen ejendom omfattet af ejendomsværdiskattelovens § 4, stk. 1, nr. 1-5, jf. nr. 9, til beboelse kan ved indkomstopgørelsen vælge kun at medregne den del af bruttolejeindtægten, der overstiger et bundfradrag på 1/3 pct. af ejendomsværdien, jf. § 4, stk. 2, i ejendomsværdiskatteloven. For ejendomme beliggende i udlandet m.v. udgør bundfradraget 1/3 pct. af handelsværdien, jf. § 4, stk. 3, i ejendomsværdiskatteloven. For fremlejere, andelshavere og ejere, der kun har lejet eller ejet lejligheden en del af indkomståret, beregnes der kun bundfradrag af denne del af den årlige leje eller ejendomsværdiskat. Bundfradraget dækker samtlige udgifter og afskrivninger, der ellers ville være fradragsberettigede i forbindelse med fremlejningen eller udlejningen. For ejere beregnes ejendomsværdiskat efter ejendomsværdiskatteloven for den udlejede del af boligen.

Stk. 2. Lejere, der fremlejer lejligheden en del af indkomståret til beboelse, kan ved indkomstopgørelsen vælge kun at medregne den del af bruttolejeindtægten, der overstiger et bundfradrag på 2/3 af fremlejers egen årlige leje. Andelshavere i private andelsboligforeninger anses i denne forbindelse som lejere, og andelshaveres boligafgift anses som leje. Ejere af helårsbolig, som er omfattet af ejendomsværdiskattelovens § 4, stk. 1, nr. 1-5, jf. nr. 9, der udlejer boligen en del af indkomståret til beboelse, kan ved indkomstopgørelsen vælge kun at medregne den del af bruttolejeindtægten, der overstiger et bundfradrag på 1/3 pct. af ejendomsværdien, jf. § 4, stk. 2, i ejendomsværdiskatteloven. Stk. 1, 4. pkt., finder dog tilsvarende anvendelse. For fremlejere, andelshavere og ejere, der kun har lejet eller ejet lejligheden eller ejendommen en del af indkomståret, beregnes der kun bundfradrag af denne del af den årlige leje eller ejendomsværdiskat. Bundfradraget dækker samtlige udgifter og afskrivninger, der ellers ville være fradragsberettigede i forbindelse med fremlejningen eller udlejningen. For ejere beregnes ejendomsværdiskat efter ejendomsværdiskatteloven i udlejningsperioden.

Stk. 3. Lejere og ejere som nævnt i stk. 1-3, der ikke anvender bundfradragsreglen i stk. 1 eller 2, kan ved indkomstopgørelsen foretage fradrag for udgifter m.v. som nævnt i stk. 1, 5. pkt., og stk. 2, 5. pkt. Det samlede fradragsbeløb kan dog ikke overstige bruttolejeindtægten. Foretages fradraget efter 1. pkt., kan den pågældende lejer eller ejer ikke senere overgå til bundfradrag efter stk. 1 eller 2.«

§ 15 O. Ejere af en fritidsbolig, som er omfattet af § 15 E, stk. 1, 2. pkt., og som udlejes en del af året, kan fradrage 7.000 kr. i bruttolejeindtægten pr. fritidsbolig ved indkomstopgørelsen. Tilsvarende gælder for ejere af en fritidsbolig omfattet af § 15 E, stk. 2, bortset fra sommerhuse, som efter tilladelse anvendes som helårsbolig. Det er en betingelse for fradrag efter 1. og 2. pkt., at ejeren ikke anvender fradragsreglen i stk. 3. Bundfradraget kan ikke overstige bruttolejeindtægten efter 1. og 2. pkt.

Stk. 2. Ejere som nævnt i stk. 1 kan fradrage 40 pct. af den reducerede lejeindtægt, jf. stk. 1. Fradraget dækker samtlige udgifter, der er forbundet med udlejningen, jf. stk. 3. Vælger ejeren at foretage fradrag efter 1. pkt., medregnes

lejeværdien efter § 15 E, stk. 1, 2. pkt., eller § 15 E, stk. 2, for hele indkomståret.

Stk. 3. Ejere som nævnt i stk. 1, 1. og 2. pkt., der ikke anvender fradragsreglen i stk. 2, kan fradrage faktiske udgifter afholdt til vedligeholdelse af indbo og inventar, foretage skattemæssige afskrivninger efter afskrivningslovens afsnit II samt fradrage ejendomsskatter efter § 14, stk. 3. Fradrag kan foretages med så stor en del af henholdsvis den afholdte vedligeholdelsesudgift, det beregnede afskrivningsbeløb og de betalte ejendomsskatter, som svarer til den del af året, hvor udlejning har fundet sted. Herudover kan der foretages fradrag for udgifter, der er direkte forbundet med udlejningen. Fradrag efter dette stykke kan ikke overstige bruttolejeindtægten. Foretages fradrag efter 1.-4. pkt., kan ejeren ikke senere overgå til fradrag efter stk. 2.

Stk. 4. Ejere, som hidtil har anvendt regnskabsmæssigt opgjort fradrag ved indkomstopgørelsen, kan uanset bestemmelsen i stk. 3, sidste pkt., vælge at overgå til fradrag efter stk. 2. Valg af overgang til fradrag efter stk. 2 skal foretages i forbindelse med indkomstopgørelsen for enten indkomståret 1993 eller indkomståret 1994. Vælger en ejer at foretage fradrag for de faktiske udgifter efter stk. 3 vedrørende en fritidsbolig for indkomståret efter det indkomstår, for hvilket ejeren er overgået til fradrag efter stk. 2, eller for et af de 4 følgende indkomstår, kan der ikke foretages skattemæssige afskrivninger efter afskrivningslovens afsnit II på driftsmidler m.v., der er erhvervet før påbegyndelsen af det indkomstår, for hvilket ejeren er overgået til fradrag efter stk. 2.

§ 15 P. Lejere, der fremlejer en del af værelserne i egen lejet lejlighed til beboelse, og ejere, der udlejer en del af værelserne i en lejlighed i egen ejendom, som er omfattet af § 15 B, til beboelse, kan ved indkomstopgørelsen vælge kun at medregne den del af bruttolejeindtægten, der overstiger et bundfradrag på 2/3 af fremlejers egen årlige leje for hele lejligheden henholdsvis 2/3 af den årlige lejeværdi for hele ejendommen i det pågældende indkomstår. Andelshavere i private andelsboligforeninger anses i denne forbindelse som lejere, og andelshaveres boligafgift anses som leje. For skattepligtige omfattet af § 15 E, stk. 2, udgør bundfradraget 4/3 af den årlige lejeværdi for

hele ejendommen i det pågældende indkomstår. For fremlejere og ejere, der kun har lejet eller ejet lejligheden eller ejendommen en del af indkomståret, beregnes der kun bundfradrag af denne del af den årlige leje eller lejeværdi. Bundfradraget dækker samtlige udgifter og afskrivninger, der ellers ville være fradragsberettigede i forbindelse med fremlejningen eller udlejningen. For ejere beregnes lejeværdi af den udlejede del af ejendommen.

Stk. 2. Lejere, der fremlejer lejligheden en del af indkomståret, og ejere af helårsbolig, som er omfattet af § 15 B, der udlejer boligen en del af indkomståret, kan ved indkomstopgørelsen vælge kun at medregne den del af bruttolejeindtægten, der overstiger et bundfradrag på 2/3 af fremlejers egen årlige leje henholdsvis 2/3 af den årlige lejeværdi i det pågældende indkomstår. Andelshavere i private andelsboligforeninger anses i denne forbindelse som lejere, og andelshaveres boligafgift anses som leje. For skattepligtige omfattet af § 15 E, stk. 2, udgør bundfradraget 4/3 af den årlige lejeværdi i det pågældende indkomstår. For fremlejere og ejere, der kun har lejet eller ejet lejligheden eller ejendommen en del af indkomståret, beregnes der kun bundfradrag af denne del af den årlige leje eller lejeværdi. Bundfradraget dækker samtlige udgifter og afskrivninger, der ellers ville være fradragsberettigede i forbindelse med fremlejningen eller udlejningen. For ejere beregnes lejeværdi i udlejningsperioden.

Stk. 3. Lejere og ejere som nævnt i stk. 1 eller 2, der ikke anvender bundfradragsreglen i stk. 1 eller 2, kan ved indkomstopgørelsen foretage fradrag for udgifter m.v. som nævnt i stk. 1, 5. pkt., og stk. 2, 5. pkt. Fradraget kan dog ikke overstige bruttolejeindtægten. Foretages fradraget efter 1. pkt., kan den pågældende lejer eller ejer ikke senere overgå til bundfradrag efter stk. 1 eller 2.

Stk. 4. Lejere og ejere, der hidtil ved indkomstopgørelsen har foretaget fradrag for udgifter m.v. som nævnt i stk. 1, 5. pkt., og stk. 2, 5. pkt., kan uanset bestemmelsen i stk. 3, 3. pkt., vælge at overgå til bundfradrag efter stk. 1 eller stk. 2. Valg af overgang til bundfradrag efter stk. 1 eller stk. 2 skal foretages i forbindelse med indkomstopgørelsen for enten indkomståret 1994 eller indkomståret 1995. Væl-

ger en sådan fremlejer eller ejer at foretage fradrag for udgifter m.v. som nævnt i stk. 1, 5. pkt., og stk. 2, 5. pkt., for indkomståret efter det indkomstår, for hvilket fremlejeren eller ejeren er overgået til bundfradrag efter stk. 1 eller 2, eller for et af de 4 følgende indkomstår, kan der ikke foretages skattemæssige afskrivninger efter afskrivningslovens afsnit I og II på driftsmidler m.v., der er erhvervet før påbegyndelsen af det indkomstår, for hvilket den pågældende er overgået til bundfradrag

§ 2

I lov om opkrævning af indkomstskat for personer m.v. (kildeskatteloven) jf. lovbekendtgørelse nr. 614 af 10. juli 1997, som ændret ved § 2 i lov nr. 888 af 3. december 1997, § 1 i lov nr. 976 af 17. december 1997, § 1 i lov nr. 977 af 17. december 1997, § 17 i lov nr. 1098 af 29. december 1997, § 3 i lov nr. 1104 af 29. december 1997 og § 1 i lov nr. 277 af 13. maj 1998, foretages følgende ændringer:

1. Lovens titel affattes således:

»Lov om opkrævning af indkomstskat samt kommunal og amtskommunal ejendomsværdiskat for personer m.v. (kildeskate)«.

2. I § 40 og § 41, stk. 1, 1. pkt., indsættes efter »kommunal og amtskommunal indkomstskate«: », kommunal og amtskommunal ejendomsværdiskate«.

§ 40. Opkrævning af indkomstskat til staten, virksomhedsskat, konjunkturudligningsskat, kommunal og amtskommunal indkomstskat samt kirkelige afgifter sker for personer i overensstemmelse med reglerne i dette afsnit. Udbytteskat af aktieudbytte m.v. opkræves efter reglerne i afsnit VI. Royaltyskat af royalty for personer m.v., som er skattepligtige efter § 2, stk. 1, litra i), opkræves efter reglerne i § 65 C.

§ 41. Indkomstskat til staten, virksomhedsskat, konjunkturudligningsskat, kommunal og amtskommunal indkomstskat samt kirkelige afgifter tilsvares i løbet af indkomståret med foreløbige beløb. Dette sker enten ved indeholdelse i skattepligtig indkomst efter reglerne i §§ 43-49, ved indeholdelse i aktieudbytte m.v. efter reglerne i afsnit VI eller ved betaling i

henhold til skattebillet. For personer, der anvender et andet indkomstår end kalenderåret, tilsvares de foreløbige beløb for et givet indkomstår i løbet af det kalenderår, som indkomståret træder i stedet for.

3. I § 48, stk. 4, 2. pkt., indsættes efter »forventede indkomstforhold«: »og under hensyn til forventet skat efter lov om en kommunal og amtskommunal ejendomsværdiskate«.

§ 48. ---

Stk. 4. Skattemyndighederne drager omsorg for, at det på skattekort og bikort anføres, med hvilken procent indeholdelse skal foretages. Indeholdelsesprocenten fastsættes under hensyn til den skattepligtiges forventede indkomstforhold. Skatteministeren kan fastsætte regler om op- eller nedrundning af de beregnede indeholdelsesprocenter, som dog i intet tilfælde må forhøjes eller nedsættes med mere end 1,5. Skatteministeren fastsætter endvidere regler om, hvorledes der ved beregningen af skattekortets fradragsbeløb og indeholdelsesprocenten skal tages hensyn til den skattepligtiges personfradrag efter personskatlovens §§ 9-12.

4. I § 52, stk. 1, 1. pkt., indsættes efter »forventede indkomstforhold«: »og forventet skat efter lov om en kommunal og amtskommunal ejendomsværdiskate«.

5. I § 52, stk. 1, indsættes som 2. og 3. pkt.:

»Må det antages, at den skattepligtige skal svare skat efter lov om en kommunal og amtskommunal ejendomsværdiskate, fastsættes denne under hensyn til den forventede ejendomsværdiskate. Skatteministeren kan fastsætte nærmere regler herom.«

6. I § 52, stk. 2, 1. pkt., § 53, stk. 1, 1. pkt. og § 53, stk. 2, 1. pkt., indsættes efter »forventede indkomstforhold«: »mv.«.

§ 52. Hvor der ifølge foranstående bestemmelser skal tages hensyn til den skattepligtiges forventede indkomstforhold, fastsættes disse, for så vidt andet ikke følger af bestemmelserne i §§ 53 og 54, i overensstemmelse med de op-

Bilag til f. t. l. vedr. forskellige skattelove

lysninger om den skattepligtiges indkomstforhold, som senest er lagt til grund ved skatteligning eller fastsættelse af grundlag for foreløbig skattesvarelse.

Stk. 2. Er der ikke tidligere foretaget ligning eller fastsat grundlag for foreløbig skattesvarelse for den skattepligtige, skal denne over for skattemyndighederne redegøre for sine forventede indkomstforhold. Det beror på et skøn fra vedkommende skattemyndighed, i hvilket omfang oplysningerne i redegørelsen skal lægges til grund for den foreløbige skattesvarelse. Skatteministeren kan give nærmere regler om redegørelsens form og fastsætte en frist for dens indgivelse. Indgives redegørelsen ikke rettidigt, kan den søges fremtvunget ved pålæg af daglige bøder, der fastsættes af skatteministeren eller den, han bemyndiger dertil.

§ 53. Antager den skattepligtige, at hans indkomstforhold i indkomståret vil afvige væsentligt fra, hvad der senest er lagt til grund ved skatteligning eller fastsættelse af grundlag for foreløbig skattesvarelse, kan han begære, at grundlaget for den foreløbige skattesvarelse fastsættes under hensyn til hans oplysninger om de forventede indkomstforhold. I det omfang skattemyndighederne finder den skattepligtiges oplysninger i begæringen tilstrækkelig sandsynliggjort, lægges begæringen til grund ved fastsættelsen af grundlaget for den foreløbige skattesvarelse. Skatteministeren kan give nærmere regler om begæringens form og fastsætte en frist for dens indgivelse.

Stk. 2. I øvrigt kan skattemyndighederne fastsætte grundlaget for den foreløbige skattesvarelse efter anslæde forventede indkomstforhold, når myndighederne efter foreliggende oplysninger finder nærliggende grund til at antage, at den skattepligtiges indkomstforhold i indkomståret vil afvige væsentligt fra, hvad der senest er lagt til grund ved skatteligning eller fastsættelse af grundlag for foreløbig skattesvarelse. For modtagere af A-indkomst kan skattemyndighederne fastsætte grundlaget for den foreløbige skattesvarelse under hensyn til de oplysninger, der fremgår af angivelserne fra de indeholdelsespligtige, jf. § 57.

7. I § 54 indsættes efter »indkomstgrundlaget«: »mv.«.

§ 54. Med henblik på at opnå den bedst mulige overensstemmelse mellem slutskatterne og de foreløbige skattebeløb, jf. § 42, kan skatteministeren bestemme, at der skal foretages en procentvis forhøjelse eller nedsættelse af indkomstgrundlaget efter § 52, stk. 1, for alle skattepligtige eller for grupper af skattepligtige.

8. I § 61 indsættes som stk. 9:

»Stk. 9. Af de skattebeløb, der opkræves eller inddrives for et indkomstår dækkes indkomstskat forud for kommunal og amtskommunal ejendomsværdiskat.«

9. I § 64, stk. 1, ændres »og amtskommunal indkomstskat« til », amtskommunal indkomstskat samt kommunal og amtskommunal ejendomsværdiskat.«

§ 64. Staten afregner efter reglerne i lov om kommunal indkomstskat og lov om amtskommunal indkomstskat til den enkelte kommune og amtskommune den del af skatterne, der udgør kommunal indkomstskat, kirkelige afgifter og amtskommunal indkomstskat.

10. I § 73, stk. 1, 1. pkt., ændres »eller kirkelige afgifter« til: », kommunal og amtskommunal ejendomsværdiskat eller kirkelige afgifter«.

§ 73. Har en skatteyder ikke inden det tidspunkt, da udlæg kan begæres, betalt den indkomstskat til staten, amtskommunal indkomstskat, kommunal indkomstskat eller kirkelige afgifter, der påhviler den pågældende, kan vedkommende skattemyndighed træffe afgørelse om, at der skal ske indeholdelse i skatteyderens lønning, provision eller andet arbejdsvederlag, hvad der er fornødent til betaling af ydelserne med påløbne renter, tillæg og gebyrer. Indeholdelsespligten omfatter også enhver forskudsvis udbetaling af løn m.v. Skattemyndighedens afgørelse om lønindeholdelse indberettes til Det Fælles Lønindeholdelsesregister, jf. § 3 i lov om Det Fælles Lønindeholdelsesregister. Registeret påser, at indbetaling fra den indeholdelsespligtige arbejdsgiver finder

sted i overensstemmelse med afgørelsen om lønindeholdelse, jf. § 2, nr. 3, i lov om Det Fælles Lønindeholdelsesregister. Såfremt skatteyderens arbejdsvederlag udredes direkte af løb, som skatteyderen oppebærer på arbejdsgiverens vegne, skal der foretages de ændringer i afregningsformen, som er nødvendige for, at begæringen om lønindeholdelse kan efterkommes. Indeholdelse som nævnt kan også foretages i A-indkomst, der hidrører fra partsfiskeri. Som arbejdsgiver anses den, der skal indeholde foreløbig skat efter § 46, stk. 1, 1. pkt.

11. I § 73 C ændres »samt kirkelige afgifter« til: »kommunal og amtskommunal ejendomsværdiskat samt kirkelige afgifter«.

§ 73 C. Reglerne i § 73 B finder tilsvarende anvendelse på personers indkomstskat til staten, amtskommunal indkomstskat, kommunal indkomstskat samt kirkelige afgifter. Beslutning om eftergivelse og henstand træffes efter indhentet udtalelse fra kommunalbestyrelsen i skyldnerens aktuelle bopælskommune.

§ 3

I lov om beskatning ved dødsfald (dødsbo-skatteoven), jf. lov nr. 1221 af 27. december 1996, som ændret ved § 6 i lov nr. 440 af 10. juni 1997, foretages følgende ændringer:

1. § 40, stk. 4, affattes således:

»Stk. 4. I tilfælde omfattet af ejendomsværdiskattelovens § 1, stk. 3, kan modtageren i den skattepligtige indkomst fradrage den del af en eventuel faktisk betalt leje, der ikke overstiger 250 pct. af ejendomsværdiskatten. Hvis modtageren under skiftet bebor en ejendom, for hvilken afdøde er beskattet af lejeværdi efter reglen i statsskattelovens § 4, litra b, 2. pkt., skal modtageren medregne lejeværdi af ejendommen i sin skattepligtige indkomst, idet modtageren stilles som en ejer.«

§ 40. ---

Stk. 4. Hvis en modtager af udlodning fra et bo under skiftet bebor en ejendom, for hvilken afdøde er beskattet af lejeværdi efter reglerne i

ligningslovens §§ 15 A-15 K, skal modtageren medregne lejeværdi af ejendommen i sin skattepligtige indkomst, idet modtageren ved anvendelsen af ligningslovens §§ 15 A-15 K stilles som en ejer. Modtageren kan endvidere foretage fradrag for vedligeholdelsesudgifter efter samme regler som en ejer af ejendommen, jf. ligningslovens § 15 P. Eventuel faktisk betalt leje medregnes i den beregnede lejeværdi efter 1. pkt. Hvis den faktisk betalte leje overstiger den beregnede lejeværdi, kan det overskydende beløb ikke medregnes i anden skattepligtig indkomst.

2. § 41, stk. 2, affattes således:

»Stk. 2. Anvendelsen af § 50 forudsætter tillige, at ægtefællen levede sammen med afdøde ved dødsfaldet.«

§ 41. ---

Stk. 2. Anvendelsen af § 43, stk. 3, og § 50 forudsætter tillige, at ægtefællen levede sammen med afdøde ved dødsfaldet.

3. § 43, stk. 3, ophæves.

Stk. 4-5 bliver herefter til stk. 3-4.

§ 43. ---

Stk. 3. Hvis afdøde opfyldte de aldersmæssige betingelser for at få opgjort lejeværdien af egen bolig i en fast ejendom efter ligningslovens § 15 E, stk. 2, eller betingelserne for nedsættelse af lejeværdien efter ligningslovens § 15 F, beregnes lejeværdien for den efterlevende ægtefælle efter disse regler, uanset om ægtefællen selv opfylder de nævnte betingelser. Hvis den efterlevende ægtefælle indgår nyt ægteskab, ophører retten til nedsættelse af lejeværdien efter 1. pkt. med virkning fra begyndelsen af det første påbegyndte indkomstår efter ægteskabets indgåelse.

Stk. 4. Den efterlevende ægtefælle kan overtage afdødes indskud på etableringskonto på de for afdøde gældende betingelser.

Stk. 5. Ved udlodning af fast ejendom gælder kursgevinstlovens § 22, stk. 4.

4. § 61, stk. 1, ophæves.

Stk. 2 bliver herefter til stk. 1.

§ 61. Hvis afdøde opfyldte de aldersmæssige betingelser for at få opgjort lejeværdien af boligen efter ligningslovens § 15 E, stk. 2, eller betingelserne for nedsættelse af lejeværdien efter ligningslovens § 15 F, beregnes lejeværdien for ægtefællen efter disse regler, uanset om ægtefællen selv opfylder de nævnte betingelser. Hvis den efterlevende ægtefælle indgår nyt ægteskab, ophører retten til nedsættelse af lejeværdien efter 1. pkt. med virkning fra begyndelsen af det første påbegyndte indkomstår efter ægteskabets indgåelse.

Stk. 2. Ved den efterlevende ægtefælles overtagelse af fast ejendom gælder kursgevinstlovens § 5, stk. 8.

5. I § 87, stk. 4, og § 88, stk. 4, ændres: »§ 43, stk. 4« til: »§ 43, stk. 3«.

§ 87. ---

Stk. 4. Efterbetalingskrav, der hidrører fra afdødes forskudsafskrivninger, investeringsfondshenlæggelser eller indskud på etableringskonto, skal uanset fristen i stk. 2 fremsættes senest 2 måneder efter, at skattemyndighederne har modtaget meddelelse om, at afdødes efterlevende ægtefælle, arvinger eller legatarer ikke skal overtage fordrudsafskrivninger, investeringsfondshenlæggelser eller indskud på etableringskonto eller § 39, stk. 1, og § 43, stk. 4.

§ 88. ---

Stk. 4. I det omfang et efterbetalingskrav efter § 87 hidrører fra afdødes forskudsafskrivninger, investeringsfondshenlæggelser eller indskud på etableringskonto, som i forbindelse med udlodningen er overtaget af en efterlevende ægtefælle, arving eller legatar, jf. § 39, stk. 1, og § 43, stk. 4, påhviler betalingen kun den pågældende udlokningsmodtager.

§ 4

I lov om indkomstskat for personer m.v. (personskatteloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 716 af 11. september 1997, som ændret ved § 11 i lov nr. 803 af 24. oktober 1997, § 5 i lov nr. 1081 af 29. december 1997, § 4 i lov nr. 1104 af 27. de-

cember 1997 og § 3 i lov nr. 133 af 25. februar 1998, foretages følgende ændring:

1. § 4, stk. 1, nr. 6, affattes således:

»6) overskud eller underskud af en- eller tofamiliehuse m.v., fritidshuse, ejerlejligheder og lignende, som nævnt i ejendomsværdiskattelovens § 4, stk. 1, nr. 1-5, jf. nr. 9, samt overskud eller underskud af lejligheder i ejendomme som nævnt i ejendomsværdiskattelovens § 4, stk. 1, nr. 6-8,«.

§ 4. ---

Stk. 1. ---

6) overskud eller underskud af en- eller tofamiliehuse m.v., fritidshuse, ejerlejligheder, grunde og lignende, jf. ligningslovens § 15 A, samt beregnet lejeværdi af ejendomme omfattet af ligningslovens § 15 C,

§ 5

I lov om indkomstbeskatning af selvstændige erhvervsdrivende (virksomhedsskatteloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 67 af 25. januar 1997, som ændret ved § 4 i lov nr. 888 af 3. december 1997 og § 2 i lov nr. 976 af 17. december 1997, foretages følgende ændring:

1. § 1, stk. 3, 3. pkt., affattes således:

»Ejendomme som nævnt i ejendomsværdiskattelovens § 4, stk. 1, nr. 6-8, indgår i virksomheden med den del af ejendommen, der ikke tjener til bolig for ejere.«

§ 1. ---

Stk. 3. Aktiver, der benyttes både til erhvervmæssige og private formål, indgår ikke i den selvstændige erhvervsaktivitet. Dog indgår i virksomheden den erhvervmæssige del af en ejendom, hvor der foretages en fordeling af ejendomsværdien på den del, der tjener til bolig for den skattepligtige, og på den øvrige ejendom. Ejendomme, hvor der beregnes lejeværdi efter ligningslovens § 15 C, indgår i virksomheden med den del af ejendommen, som ikke tjener til bolig for ejere. Anskaffelsessummen for ombygning, forbedringer m.v. af den erhvervmæssige del af sådanne ejendomme indgår ligeledes i virksomheden. Biler, der benyttes både erhvervmæssigt og privat,

kan indgå i virksomheden. Ved fastsættelse af værdien af privat benyttelse af aktiver, der indgår i virksomheden, finder ligningslovens § 16 tilsvarende anvendelse.

§ 6

I konkursskatteloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 745 af 21. september 1997, som ændret ved § 5 i lov nr. 440 af 10. juni 1997 og § 3 i lov nr. 976 af 17. december 1997, foretages følgende ændringer:

1. I § 8, indsættes som nyt 3. pkt.:

»Tilsvarende gælder, hvis skyldneren får adgang til at benytte en bolig i en ejendom omfattet af ejendomsværdiskatteloven.«

§ 8. Løn, understøttelse og andre ydelser, der udbetales til skyldneren fra boet, medregnes i skyldnerens indkomst. Har boet givet skyldneren adgang til at benytte en fast ejendom som bolig, beskattes skyldneren af lejeværdien, der opgøres på samme måde, som hvis konkurs ikke var indtrådt. Indtægterne medregnes i den del af indkomsten, der ikke indgår i konkursindkomsten.

2. § 11, stk. 4, 2. pkt. og § 13 E, stk. 4, 2. pkt., affattes således:

»Det gælder dog ikke lejeværdi af fast ejendom samt kommunal og amtskommunal ejendomsværdiskat.«

§ 11. ---

Stk. 4. Beløb som nævnt i § 8 og § 9, stk. 2, fradrages i konkursindkomsten. Det gælder dog ikke lejeværdi af fast ejendom.

§ 13 E. ---

Stk. 4. Beløb, som nævnt i § 13 C, stk. 2, fradrages i konkursindkomsten. Det gælder dog ikke lejeværdi af fast ejendom.

§ 7

I lov om skattemyndighedernes organisation og opgaver m.v. (skattestyrelsesloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 174 af 19. marts 1998, foretages følgende ændringer:

1. I § 2 indsættes som nr. 4:

»4) Skatteansættelse efter lov om en kommunal og amtskommunal ejendomsværdiskat.«

2. I § 12, stk. 1 og § 16, stk. 1, indsættes efter »indkomst«: »og ejendomsværdi«.

§ 12. Den centrale told- og skatteforvaltning skal føre tilsyn med, at skatteansættelse af indkomst, værdiansættelse m.v. i dødsboer samt vurdering af fast ejendom sker på behørig og ensartet måde over hele landet.

§ 16. De regionale told- og skatteforvaltninger varetager, i det omfang det bestemmes af den centrale told- og skatteforvaltning, de opgaver, der påhviler denne, herunder tilsyn med, at skatteansættelse af indkomst, værdiansættelse m.v. i dødsboer samt vurdering af fast ejendom sker på en behørig og ensartet måde inden for told- og skattekredsene.

3. I § 22, stk. 1, ændres »om ansættelse af indkomst« til: », der er påkendt eller afvist af skatteankenævnet«.

§ 22. Skatteankenævnet kan efter anmodning fra klageren genoptage en sag om ansættelse af indkomst, når der forelægges nævnet oplysninger, som ikke tidligere har været fremme under sagen, og det skønnes, at de nye oplysninger ville have medført et væsentligt ændret udfald af sagen, hvis de havde foreligget tidligere.

4. I § 23, stk. 1, indsættes som nr. 4:

»4) Spørgsmål om skatteansættelse efter lov om en kommunal og amtskommunal ejendomsværdiskat.«

Nr. 4-6 bliver herefter nr. 5-7.

§ 23. ---

4) Spørgsmål om vurdering af fast ejendom efter § 19, stk. 1, jf. § 17, stk. 3, 1. pkt.

5) Spørgsmål om bindende forhåndsbesked efter § 20 A, jf. § 17, stk. 3, 2. pkt., og § 20 C, stk. 1.

6) Spørgsmål, der efter anden lovgivning kan påklages til Landsskatteretten.

5. I § 24 indsættes som *stk. 2*:

»Stk. 2. Tilsvarende gælder skatteansættelse efter lov om en kommunal og amtskommunal ejendomsværdiskat.«

6. I § 31, *stk. 1, 1. pkt.*, ændres »når der foreligger en endelig administrativ afgørelse eller den endelige administrative instans har afvist at behandle sagen« til: »når afgørelsen er blevet prøvet eller afvist af den endelige administrative instans«.

7. I § 31, *stk. 1*, affattes *2. pkt.*, således:

»Dette er dog ikke til hinder for, at der efter tilsvarende principper som de, der efter retsplejelovens § 383 gælder for fremsættelse af nye anbringender under anke af borgerlige retssager til landsret, kan inddrages nye spørgsmål under retssagen.«

8. I § 31, *stk. 3, 2. pkt.*, ændres »kan sagen« til: »kan afvisningen«.

§ 31. Medmindre andet er bestemt efter anden lovgivning, kan en afgørelse truffet af en skatte-, afgifts- eller toldmyndighed først indbringes for domstolene, når der foreligger en endelig administrativ afgørelse eller den endelige administrative instans har afvist at behandle sagen. Dette er dog ikke til hinder for, at der inden for de rammer, der efter retsplejeloven gælder for anke af borgerlige retssager, kan fremsættes nye påstande og anbringender under retssagen.

Stk. 2. Er der forløbet mere end 6 måneder efter sagens indbringelse for den endelige administrative instans, kan sagen dog indbringes for domstolene, selv om der endnu ikke er truffet en afgørelse.

§ 8

I skattekontrolloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 142 af 18. februar 1997, ændret senest ved § 4 i lov nr. 133 af 25. februar 1998, foretages følgende ændringer:

1. I § 1, *stk. 1, 1. pkt.*, indsættes efter »negativ«:

», og værdien af sin ejerbolig pr. 1. januar i indkomståret«.

§ 1. Enhver, der er skattepligtig her til landet, skal over for skattemyndighederne årligt selvangive sin indkomst, hvad enten den er positiv eller negativ. De arter af formue, der omfattes af § 8 B, § 8 F, § 8 H, § 8 P, § 8 Q, § 10, § 10 A eller § 10 B, tillige med oplysning om formueværdien af fast ejendom beliggende i udlandet, skal selvangives, medmindre oplysningen er omfattet af en af de nævnte indberetningspligter.

2. Efter § 12 indsættes:

»§ 12 A. Anvendelsen i denne lov af udtrykket »skatteligning« dækker tillige ligning efter lov om en kommunal og amtskommunal ejendomsværdiskat.«

§ 9

I lov om vurdering af landets faste ejendomme (vurderingsloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 810 af 10. september 1996 som ændret ved lov nr. 1098 af 29. december 1997, foretages følgende ændringer:

1. I § 33 A, *stk. 1*, ændres »ligningslovens § 15 C, stk. 1« til »ejendomsværdiskattelovens § 4, stk. 1, nr. 6«.

2. I § 33 A, *stk. 2*, ændres »ligningslovens § 15 C, stk. 2 eller 4« til »ejendomsværdiskattelovens § 4, stk. 1, nr. 7-8«.

§ 33 A. For ejendomme, hvor der er anmodet om vurdering efter ligningslovens § 15 C, stk. 1, ansætter vurderingsrådet efter stk. 3 en særskilt ejendomsværdi for den del ejendommen, der tjener til bolig for ejeren, og efter stk. 4 en særskilt ejendomsværdi for den resterende del af ejendommen. De nævnte særskilte ansættelser kan tilsammen afvige fra den ejendomsværdi, der ansættes for den samlede ejendom.

Stk. 2. For ejendomme, hvor der er anmodet om vurdering efter ligningslovens § 15 C, stk. 2 eller 4, ansætter vurderingsrådet efter stk. 3 en særskilt ejendomsværdi for hver enkelt af de lejligheder m.v., der tjener til bolig for en

ejer af ejendommen, og efter stk. 4 en særskilt ejendomsværdi for den resterende del af ejendommen. Reglen i stk. 1, 2. pkt., finder tilsvarende anvendelse.

§ 10

Stk. 1. Loven træder i kraft dagen efter bekendtgørelse i Lovtidende.

Stk. 2. Lovens §§ 1-6, § 7, nr. 1-5, samt §§ 8 og 9 har virkning fra og med indkomståret 2000. § 7, nr. 6-8 har virkning for sagsanlæg, der foretages den 2. juni 1998 eller senere.

Stk. 3. Ophævelsen af ligningslovens § 15 N, som affattet ved § 1, nr. 5, har virkning fra og med indkomståret 1998.

Stk. 4. Ved anvendelsen af ligningslovens § 15 O, som affattet ved denne lovs § 1, nr. 7, finder de hidtil gældende regler i ligningslovens § 15 O, stk. 4, jf. lovbekendtgørelse nr. 819 af 3. november 1997, fortsat anvendelse.

Stk. 5. Ved anvendelsen af ligningslovens § 15 P, som affattet ved denne lovs § 1, nr. 7, finder de hidtil gældende regler i ligningslovens § 15 P, stk. 4, som affattet ved lovbekendtgørelse nr. 819 af 3. november 1997, fortsat anvendelse.

Stk. 6. For indkomståret 1999 skal udbytteindkomst, hvori der er indeholdt endelig udbytte-skat, selvangives, hvis årets indkomst af denne art overstiger 5.000 kr., samt hvis indkomsten sammenlagt med en eventuel ægtefælles aktieindkomst er over 10.000 kr.«